

KUSTJÄGAREN

TIDSKRIFT FÖR SÄLLSKAPET KUSTJÄGARVETERANER Nr 57 (3/06) NOVEMBER 2006

Adventure Racing
*Sales & Event stärker
varumärket Kustjä-
garna. Bildar Kustjä-
garna Adventure Ra-
cing*

Se sidan 12

**När helvetet bröt
ut i Beirut...**

*var Röda Korset och
Räddningstjänst där.
Läs mer om arbetet att
ta hem de strandade.*

Se sidan 4

50 år sedan starten

Jubileet

sid 14

Magiskt!

Magiskt, det är nog det rätta ordet för hur känslan var när över 1.200 Kustjägare samlades till 50 års jubileum den 15-16 september. Det är med stor glädje och stolthet jag ser tillbaka på den helgen. Kustjägare ställer upp kommer när det kallar. Alla årskullar var representerade och det var minst lika mycket fart och entusiasm hos de äldre som de yngre.

Besöket på Korsö var för alla ett kärt återseende och lördagen på Berga var för de flesta en ny upplevelse. Jag är övertygad om att den allmänna Kustjägarförbrödringen och träffar med gamla och nya kamrater har blivit minnen att bära med sig vidare i livet.

Jag vill också framhålla alla som genom de första 50 åren bidragit till att föra Kustjägarandan och traditionen vidare. Tack för allt engagemang.

Det är många i och kring styrelserna som lagt ner ett enormt arbete inför jubileet. Till Er alla och alla som ställde som funktionärer i någon form på jubileet, vill jag framföra allas vårt stora tack för Era insatser. Tack också till alla jubileumsdeltagare som bidrog till att skapa den magiska stämningen.

Ett särskilt tack vill jag rikta tack till Amf 1 för det mycket givande samarbete och stöd som gjort det möjligt att samla alla Kustjägare både på Korsö och på Regementet.

Nu ska vi inte vänta 50 år tills nästa evenemang. Styrelsen arbetar nu med olika alternativ hur vi ska fira Kustjägar dagen, den 15 september, framöver.

Kustjägarna 50 år – jubileumsboken nu till försäljning för alla

Om någon mot förmodan kunnat missa det vill jag ändå puffa för att vi inför 50 års jubileet tagit fram en jubileumsbok. Boken berättar Kustjägarnas historia sedd genom ögonen på och ur minnet av dem som var med. Boken berättar också om den stolthet de utbildade Kustjägarna känner för att var delaktiga i denna historia. Det är ett tidsdokument som spänner över 50 intensiva år.

Boken som lanserades på jubileet finns nu till försäljning både till Kustjägare och övriga.

Gå in på www.kjv.se och gör Er beställning. Tänk på att boken kan vara en utmärkt julklapp i år, jubileumsåret.

Visa att Du är Kustjägare!

Vi lämnar snart ett fantastiskt och framgångsrikt jubileumsår för Kustjägarna bakom oss och blickar framåt mot nya spännande utmaningar. Genom den unika sammanhållningen har, som informerats om tidigare, ett omfattande arbete initierats för att strukturerat och metodiskt samla kraften bakom Kustjägar kompaniet, Förbundet Kustjägarna och Kustjägarveteranerna. Ambitionen är att med gemensamma visioner och mål dessa tre enheter skall tätt samverka under det samlande namnet "KUSTJÄGARN". Vi kallar det Kustjägarmodellen.

Inför kommande år vill jag uppmana alla att visa att Du är Kustjägare och stötta verksamheten genom medlemskap i föreningarna. Vi är i dagsläget drygt 1.500 medlemmar i KJV och FKJ. Jag har under mina år som ordförande löpande uppmanat alla att informera KJ kamrater som ännu inte är medlemmar om Kustjägarveteranerna och Förbundet Kustjägarna. Det är viktigt att vi som är Kustjägare visar att vi är stolta över det och att vi har en unik sammanhållning. Vi måste helt enkelt alla hjälpas åt att informera och rekrytera in nya medlemmar, både, till KJV och Förbundet Kustjägarna.

Jag möter ibland "gamla" KJ kamrater som inte är medlemmar som ställer frågan – "Det var så länge sedan jag gjorde lumpen, vad kan jag egentligen bidra med?"

Det enkla svaret är ju att även om Du inte kan vara med i någon av de många aktiviteter som erbjuds är Ditt engagemang och medlemskap oerhört viktigt. Vi är totalt drygt 5.000 som genom åren utbildats till Kustjägare. Det är faktiskt mycket trevligt och givande att träffa gamla kamrater och samtidigt veta att Du stöttar alla unga Kustjägare.

Ju fler vi är desto mer kan vi göra och givetvis får vi en starkare ställning i våra diskussioner med Försvarmakten och andra intressenter.

Dessutom i dagens världspolitiska läge kan Kustjägare och Kustjägarnas Insatsstyrka vara en mycket värdefull tillgång för Försvarmakten. Låt oss alla tillsammans visa att vi stöttar Kustjägarna.

Vår utmärkta tidning "KUSTJÄGAREN" som Du nu håller i Din hand, kommer ut fyra (4) gånger per år och följer med medlemskap i KJV, är en av de bästa möjligheterna vi har att föra Kustjägartraditionen vidare samtidigt som det är ett utmärkt forum att informera om framtiden.

Utförlig information om den omfattande verksamheten som bedrivs i olika delar av organisationen och om medlemskap finns på hemsidan, www.kustjagarna.se

Som sagt, det händer mycket inom Kustjägarverksamheten nu och vi måste alla hjälpas åt att synas. Bär Kustjägar nälen eller på annat sätt visa upp vår symbol och uppmana Dina kamrater att bli medlemmar. Genom att vara synliga och tydliga kan vi marknadsföra oss och de uppgifter vi kan klara av, både som kamratförening och frivilligorganisation.

Jag ser fram emot att träffa alla Kustjägare i verksamheten framöver och bjuder välkommen närmast på julmiddagen den 12 december och till årsmötet i mars.

En gång Kustjägare, alltid Kustjägare!

ANDERS BLOMQVIST
ORDFÖRANDE KJV

KUSTJÄGAREN

OFFICIELLT ORGAN FÖR SÄLLSKAPET
KUSTJÄGARVETERANER, KJV.
PUBLICERAT MATERIAL ANGER KJVS
OFFICIELLA STÄNDPUNKT BARA NÄR DETTA UT-
TRYCKLIGEN FRAMGÅR AV TEXTEN.
REDAKTIONEN FÖRBEHÅLLER SIG RÄTTEN ATT
REDIGERA I MANUS.

REDAKTÖR OCH ANSVARIG UTGIVARE:
CHRISTER CARLSSON, beduin@chello.se

REDAKTIONSGRUPP:
CHRISTER CARLSSON, INGEMAR WEMMENHÖG
REDIGERING/LAY-OUT/FOTO: ROBIN JÄHRL

POSTADRESS: KUSTJÄGAREN, KJV
KASTELLET, KASTELLHOLMEN
111 49 STOCKHOLM
TELEFON & FAX: 08 678 23 06
PG: 633 65 05-0, BG: 5336-2364
E-POST: kansliet@kjv.se
[WWW.KJV.SE](http://www.kjv.se)

ADRESS FÖR ANNONSMATERIAL:
ROBIN JÄHRL
TOBAKSPINNARGATAN 10
117 36 STOCKHOLM
E-POST: robin@jahrl.se
TRYCKERI
DANAGÅRDS GRAFISKA, ÖDESHÖG
ISSN 1103 - 4696

Om mediadrev

En mörk och blåsig oktobernatt öster om Utö, kustjägarkompaniet har precis avslutat en strids-skjutning och går på kolonn med fyra stridsbåtar åter mot basen vid Ryssviken. Det oförklarliga inträffar, den sista båten i kolonnen tar plötsligt in vatten från någonstans i stäven och på några minuter har båten vattenfylld och går till botten. Ombord finns 16 man, båtbesättning, ett kustjägarbefäl och kustjägare under grundutbildning, alla lyckas ta sig ur båten och ner i vattenet eller i livflottar. De plockas efter hand upp av de tre andra båtarna i formationen.

På botten ligger båten och soldaternas utrustningar. Materiella ting är marginella i detta sammanhang, huvudsak är att ingen kom till skada eller omkom. Alla inblandade intygar och verifierar hur väl situationen hanterats, från upptäckten av vatteninträngning, via utrymningen av båten, till övergivandet av farkosten, upplockandet och efterhanteringen med kris- och uppföljningssamtal. Precis såsom vi kustjägare för-

väntas agera och såsom vi själva förväntar oss att handla i svåra och komplicerade situationer.

Sedan börjar mediadrevet, redan på morgonen vet mass-

media allt om händelsen, trots att ingen av dem pratat med de inblandade. Under själva dagen och dagen efter händelsen presteras ca. 80 tidningsartiklar om det inträffade i olika tidningar landet runt. Varför får inte ett störtat JAS-plan samma uppmärksamhet, det är ju dessutom mycket dyrare än en stridsbåt, varför får inte en våldtäkt samma uppmärksamhet, det är ju en mänsklig tragedi för den utsatte. Mängder av spekulationer och uppfattningar presenteras av "sakkunniga" och "tyckare" från olika samhällsgrupperingar och instanser. En inspektör

menar att stävporten måste ha varit öppen och likaså dörren till det främre vattentäta skottet, de brukar ju göra landstigningar från dessa båtar och då har de väl glömt, eller slarvat med, att

stänga om sig. Faktaunderbyggt uttalande, knappast, men ifrågasättande och spekulationer om välutbildade befäl och soldaters kunskaper och färdigheter.

En annan person, med erfarenhet från användande av stridsbåtar, uttalar sig och tycker att stävportsarrangemanget på båttypen alltid har gett ett vekt och osäkert intryck. Underförstått, det inträffade måste inträffa för eller senare.

Vad syftar dylika uttalande till? Få sitt eget namn på pränt i

massmedia? Sälja lösnummer genom braskande och uppseendeväckande rubriker? Smutskasta skickliga, välutbildade och ansvarstagande människor.

Varför inte berömma de inblandade för rådiga och modiga insatser. Att ha agerat föredömligt i en utomordentligt svår och komplicerad situation. Se vilka duktiga kustjägare och båtkillar vi har. Hur utomordentligt väl de agerar. Varför inte avvakta utredningar och undersökningar och sedan sakligt rapportera om vad det var som egentligen inträffade. Jag bara undrar vad det är som driver media att ständigt att agera som hyenor och inte som den samhällsinstans de borde vara, det vill säga, en positiv och inte en negativ faktor i samhället. Hoppas att utredningens resultat om vad som egentligen inträffade får lika stor uppmärksamhet i media som själva händelsen fick.

Jag tvivlar dock.

CHRISTER CARLSSON

Jubileumssponsring

Under vårt jubileumsår sponsrar dessa företag oss

JAKTAKADEMIN
GRYHYTTAN ÄLVESTORPS GÅRD

Älvestorps Gård, 712 95 Gryhyttan
Tel. 0591 310 30, 070 666 33 43
Peter-Lorentz Johnsson, Kj 77

**SOLLENTUNA
BILDEMONTERING**

www.sollentunabildemontering.se
www.skrotabilen.nu
Tel: 08-594 77 290 • Peter Werner, Kj 95

www.backmaninfo.se

STORMFÅGELN AB
www.stormfagel.se

SAAB SYSTEMS
www.saabgroup.com

SAAB SYSTEMS IS A BUSINESS UNIT WITHIN THE SAAB GROUP AND A LEADING SUPPLIER OF CUSTOMIZED DECISION SUPPORT SYSTEMS.

RUPERT™

www.rupertmarine.com • marcus@rupertmarine.com • Marcus Thiel, Kj 91

När helvetet bröt ut i Beirut

Samling i Larnakas hamn.

Foto: Susanne Johansson

Helvetet började braka löst den 12 juli 2006 mellan Israel och Hizbollah. Hizbollahmilisen har tagit två israeliska soldater till fånga. Denna vecka befann jag mig på kurs med Försvarsutbildarna, kommunikationsteori och informationsverksamhet, i Strömstad, Källviken. Just denna dag pratade vi om löp/löpsedlar med orden chock, kris och krig och vad det betyder för lösningsförsäljning.

En tanke slog mig, vad kommer ICRC och Svenska Röda Korset att göra nu? Kursen avslutades under lördag förmiddag samma vecka. Med X 2000 var jag hemma på Djurö sent lördag kväll.

Måndagen den 17 juli började med två informativa telefonsamtal från Peson. Att jag skulle ta på mig badshorts och lägga mig på bryggan var helt utslutet. Eftersom jag är nyhetsnörd följde jag alla nyheter på radio och tv utifrån de kanaler jag har. Nätet, tv4.se, är mer än utmärkt.

Tisdag började den stora uppgiften att få tag i frivilliga som kunde bemanna kriscentret på ARN (Arlanda) per omgående och tills vidare. Bemanning skulle vara mellan kl. 0700-1700 och 2200-0800, tiderna blev mycket relativa, planen kom

från Cypern då dom kom helt enkelt. Här var det inte tal om några fackliga kafferaster, en kopp kaffe och en macka på stående fot, det var det som gällde. Den humanitära insatsen var klart mycket viktigare.

Tisdagen började lite taffligt med beredskapskretsens styrelses larmlista som jag har i min årsdagbok. Spontant så här elva dygn efteråt var framgångarna med denna lista inte så stor. Jag bollade med Peson, vad fan gör jag nu? Peson frågade om jag var samordnare för Beredskapskretsen, för ämneskretsarna i Stockholm. Poletten ramlade ner. Jag har protokoll sedan våra möten från vinter och vår med namn och telefon- och mobilnummer. Tack att jag hade dem kvar i min pärm. En liten källa med några

frivilliga, äntligen kunde jag börja rapportera till Peson, att det fanns några som ville ställa upp frivilligt på ARN. Rahim, ordförande från Internationella kretsen, var en klippa på ARN. Rahim är född i Bagdad, Irak och kan med andra ord arabiska. Flickorna från Flyktingkretsen ställde upp. Som sagt, det är juli och 25 grader varmt och folk har semester. Från tisdagen till lördagen ringde jag ungefär 350 samtal. Jag fick kontakt med Margareta Karlsson på medlemsregistret på Mariahuset och förklarade situationen. Margareta försökte maila över 46 A4 sidor med 352 namn, vi provade två gånger under onsdagen. Berättade om problemet för min granne som är it-kunnig, Kenneth sa att det är omöjligt att skicka så många A4. Möjligen fem A4 i taget. Under fredagen fick jag Beredskapskretsens kompletta lista i min postbox. Men var, var alla telefonnummer? Det kändes som att börja om från ruta ett. Jag visste att det var bråttom att få avlösningar till ARN, situationen var frustrerande. Då jag äntligen kom fram till någon på mobilen blev svaret "Tyvärr jag är på Gotland

och ligger och solar på stranden". "Jaha, ha det så trevligt!" Jag hamnade i södra Europa, i Finland, Gällivare, Båstad, ja, i hela Sverige. Jag satt i mitt hus i fyra dagar och solen gassade, alla fönster var öppna för att få korsdrag. Min granne Annette handlade åt mig på ICA, snabb och enkel mat, fortsatte att ringa beredskapskretsens alla medlemmar. Jag hittade en ny kompis på nätet, Eniro privata kunder, en riktig polare som ställer upp med raka besked. Nämnade lista måste inventeras ordentligt, folk har flyttat inom Stockholm och från Stockholm. Eniro, min polare var till stor hjälp. Med allt ringande och sökande efter medlemmar började stormen avta på fredag kväll, trodde jag. Jag fick i efterhand reda på att ett gäng från Röda Korset Örebro, tagit på sig bemanningen under helgen vid kriscentrum på ARN.

Jag hade ett kort samtal med Peson söndag förmiddag. Den höjda beredskapen kvarstår! Vi behöver mer folk till ARN. Kastade mig över listan igen och kopplade upp mig till Eniro.

För att vara uppriktig var det lite motigt att börja om, men

som jag lärde mig då jag gjorde grundutbildningen på KA 1, uppgiften skall lösas. Under söndagen hittade jag två frivilliga som kunde åka ut till ARN på måndag kväll. Jag var med själv i denna besättning från måndag kl. 2200 till tisdag kl. 0800. Arne Lindgren hämtar mig vid Klarabergsviadukten kl. 2100. Vi åker ut till flygplatsen, Arne hade jobbat en natt första veckan, så jag fick lite tips.

Ansvarig för måndag/tisdag natt var konsulent Jeanette Lundberg. En duktig medarbetare. Vi sitter med i samma samverkansråd, region mitt Stockholm. Jeanette fick en genomgång av Jan från Sollen-tuna. Gruppen bestod av Jeanette, Margareta, Gabriella, Rahim, Arne, ett par från Sala, en kvinna från Västerås och jag själv. Vi presenterade oss kort för varandra. Margareta var vår avlastare, om så skulle behövas? Vi delade in oss i olika befattningar. Första planet från Cypern landar ARN kl. 0128. Vi hade bildat en "kedja" från gaten till kriscentrum. Rahim som kan arabiska tog täten vid gaten, då passagerarna kom ut. Jag själv var där och var behjälplig. De flesta kan svenska eftersom de i regel är svenska medborgare. Flertalet har bott i Sverige i många år. En svensk-libanesisk familj som hade bott i Beirut i fyra år och byggt upp två restauranger. De låg nu i spillror jämnas med marken.

En familj kom hem med sina personliga tillhörigheter i två

Inskrivning i Larnakas hamn.

Foto: Anders Åslund

platskassar. I det första planet kom det cirka 170 personer där 58 barn var under tolv år. Kedjan fungerade utmärkt. På plats i kriscentret fanns Luftfartsverkets jourhavande flygplatsdirektör Anders Ledin en mycket trevlig och driftig kille, representanter från socialjouren sex-sju damer som ordnade tågbiljetter och bussar som åkte kors och tvärs i södra Sverige och hotellrum till de familjer som inte hade några släktingar i Sverige.

Den sista rapporten jag hörde på ARN var att det fanns cirka 40 personer kvar på Arlandas hotell. Det finns kommuner i

Sverige, som inte vill ta tillbaka sina gamla kommunmedborgare på grund av kostnader. Det är helt absurt för mig. Jag finner inte ord och det är nog bra att jag inte skriver ner dem.

Alla svensk/libaneser välkomnades in i kriscentrum, vi hade gjort i ordning bord med respektive destination, Göteborg, Uddevalla, Falkenberg med flera, med flera. På borden fanns frukt, läsk, färgpennor och ritpapper. På disken kunde alla hämta kaffe, te, juice, risifruitti, mera frukt, ostsmörgåsar. Stämningen var mycket god bland alla.

Barnen som hade suttit still i planet i sex timmar sprang omkring och lekte. Alla barn fick varsitt gosdjur. Det var flera barn, som undrade varför det inte fanns en svart färgpenna. Vi tar med det till nästa tillfälle.

Anders Ledin jobbade med bussarna och socialjouren. En familj visste att deras son Ali kommer med nästa plan 03.30. Bussarna packades med alla väskor och kassar och nu trötta barn. Alla som ville fick en flispläd för att ha med på bussresan, avsändare IKEA. Av IKEA fick vi en pall med flisplädar, en pall ritblock och en pall med färgpennor, mycket bra. Dessutom fanns det frukt och läsk ombord som vi hade gjort i ordning.

Samtidigt som bussarna gjordes klara för avfärd landade plan nummer två. Uppställningen vid våra positioner var som vid plan nummer ett. Ut kommer pojken Ali 15 år. Hans familj sitter på bussen som har lämnat ARN och är på väg mot Uddevalla/Göteborg. Familjen skulle till Falkenberg. Bussen fick vända i Upplands Väsby, hela familjen återförenades på bussen. Ett lyckligt slut.

Rahim dirigerade familjerna

Leif Andén från Räddningsverket leder flyktingar i Larnakas hamn.

Foto: Susanne Johansson

på arabiska, många kan också svenska. En mycket äldre herre och även hans äldre fru kom ut från ankomsthallen. Den äldre herren håller handen för sitt hjärta och kallsvettas, kunde lite svenska. Jag satte honom på närmaste bänk, Arne fixade en rullstol åt honom. Socialjouren och läkaren hade missat honom inne i ankomsthallen.

Den äldre herren får läkarhjälp i kriscentret och den äldre damen får hjälp med all packning. Den äldre herren har nyligen genomgått en hjärtoperation och transporteras till närmaste akutsjukhus. Vad som hände med frun vet jag inte? Några blev hämtade av släktingar, men inte många. Nya bussar runt södra Sverige. Vid 04.45 ringer min mobil, Jeanette ber att jag skall komma till kriscentrum. Socialjouren har upptäckt att Arlandabanan börjar gå kl. 05.05 till Stockholm.

En farmor och ett barnbarn, flicka 16 år, behöver hjälp till Stockholms central, spår 11. Tåget till Kristianstad avgick kl. 06.20 Visst kan jag fixa det. Farmor hade blivit opererat i ett knä för drygt en vecka sedan. På ARN fanns det rullstolar, farmor fick köras ner till tåget. Jag tog hand om bagagevagnen, två stora tunga väskor, två mindre väskor och en väska på hjul, som flickan fick ta hand om. Under den korta resan till Stockholm central, ringer Jeanette och berättar att det finns en familj till på tåget. Dom var fem personer, med en liten flicka, två veckor gammal. Vi stiger av på centralen. Det var mycket tunga väskor. Jag bad alla att sätta sig och vänta, då jag skall fixa en rullstol åt farmor och även två bagagevagnar. Hade koll på klockan, klockan var nu 05.30. Sticker iväg till Arlandabanans kur som finns på perrongen och ber att få låna en rullstol till en äldre dam. Nej, det har vi inte här. Jag frågade då i någorlunda lugn ton: Var kan jag låna en rullstol? - Möjligt att SJ har en sådan, svarade flickan bakom glasskyddet. Jag att bad hon skulle ringa bort till SJ, men flickan hade inget telefonnumret dit. Jag var lätt irrite-

Barnens teckningar - Dag 1.

rad... Jag rusade bort genom hela stora hallen till SJ, dom hade inte öppnat så tidigt. OK, jag halvsprang tillbaks till sällskapet. Farmor hade börjat gå mot stora hallen, det gick inte fort. Bagagevagnarna, jag hade sett att det fanns på samma perrong som sällskapet befann sig på. Jag fick inte loss vagnarna, tog med mig en av flickorna i 35 årsåldern. Vi rusade ut till stora Centralplan, där visste jag att fanns vagnar, samma sak där, de har nog rostet ihop, iväg till spår tio, där fanns det vagnar, samma sak där. Jag fick inte loss vagnarna från varandra. Klockan hade blivit mycket, klockan var då 05.55. Allt bagage stod kvar på ursprungliga ARN perrongen. På väg till sällskapet såg jag en Martin Olsson-varuvagn, en sån där med galler och gummiband. Jag lade beslag på den och sprang genom norra hallen med flickan efter. Minuterna rusade i väg ordentligt. Jag lastade allt bagage på vagnen och fäste med gummibanden. Sällskapet hade också upptäckt att klockan sprang iväg. Farmor satt nu i stora Centralhallen på en bänk och vilade sitt onda knä, jag hörde att hon hade ont. Sällskapet hittade koden till biljetterna, jag och tidigare nämn kvinna gick till SJ automaten. Klockan var då 06.10, biljetten, bagaget och sällskapet stod uppe i stora Centralhallen. Vi skulle ner till undre planet för att ta oss till spår 11. In med vagnen i hissen och en person till, vi fick åka i tre omgångar. Vid spår 11 en ny hiss upp, samma procedur. Far-

mor är med, stackars tant. Klockan var nu 06.15, hjälpte till att få ombord alla tunga väskor och farmor fick sin sittplats. Jag hann växla några ord med konduktören, såg till att dom fick hjälp i Hässleholm med sitt bagage. Klockan var 06.18 och jag kliver av tåget och strax därefter lämnar det, Stockholms central. Puh!

Pressbyrån hade öppnat, jag köpte mig en Coca Cola och en dosa General, gick till ARN Express, för att återgå till min grupp vid kriscentrum. Margareta vår utvärderare hade samlat gruppen och dom hade hunnit en bit på väg. Jag berättade min story. Paret från Sala hade också varit inne i Stockholm, med en familj. Jag hoppas att dom hade mer tid än vad jag hade. Vi var klara med utvärderingen ungefär vid 08 tiden. Kundvagnen jag lånade av Martin Olsson ställde jag tillbaka där jag tog den. *Tack för hjälpen Martin Olsson!*

Barnens teckningar - Dag 2.

Ringde Peson fredag morgon för att stämma av.

Jo tack, det är bra. Kan du vara på ARN idag kl. 16.00. Jag svarade ja, innan jag hann tänka.

Åkte ut med ARN banan kl. 15.35, var där ganska exakt kl. 16.00. Jan från Sollentuna var ansvarig för gruppen.

Vi var Eva, Gun, Annette, Arne, Rahim med fru Susanne, Jan och jag själv. Vi hade en kort genomgång, fixade frukt, bananerna var bara att slänga usch, läsk, busspåsar till barnen. De sista kramdjuren delades ut så småning om. Det skulle komma två plan. Det första planet kom kl. 17.15 med drygt 70 passagerare, hur många barn det var under tolv år var det ingen som visste. Planet landade kl. 17.35, vi fick vänta länge vid gaten, passagerarna bussades från flygplanet in till terminalen. Vid 18.15-tiden började våra svensklibaneser komma ut från ankomsthallen. Deras ansikten var trötta och grå, dom hade inte sovit ordentligt på fyra dygn. Det var en mer dämpad grupp än tidigare i veckan. Ett äldre par som pratade hygglig engelska tackade Röda Korset för allt. Kvinnan sa inte så mycket men mannen pratade desto mer. Han ringde hem till Libanon och berättade att han hade kommit till Sverige och att dom var säkra. Mannen började gråta av lättnad. Jag hjälpte dom med te, ostmackor, juice och vad dom ville ha. Då jag stod vid disken där allt var uppdukat för våra gäster såg jag en pappa som gick och gömde sig bakom gardinerna.

Barnens teckningar - Dag 3.

Jag gick fram till honom och sa att i Sverige får även män gråta, hans ansänning släppte. Han tog sig samman och torkade tårarna, tackade mig med några få ord och återgick till sin familj.

Rahim kallade på mig, klockan var nu vid 20-tiden. Han berättade att Nassim Hassan skall åka till Göteborg med X2000 kl. 22.30. Nassim som är i 25 årsåldern var mycket tyst i början. Han hade varit vaken i fyra dygn och var så trött att han inte kunde tänka klart, men pratade flytande engelska. Han skulle till sin storebror i Angered utanför Göteborg.

Vi pratade lite, han ringde till sin bror och bekräftade att han anländer till Göteborg 02.15.

Nassim hade inte träffat sin bror på två år.

Plan nummer två skulle ha med sig nio passagerare från Beirut. De fanns inte med.

I kriscentret blev det glesare och glesare med folk. Jag tog en macka och en kopp kaffe.

Jag gick och hämtade Nassims tågbiljett till Göteborg i Sky City, SJ-automaten.

Jag överlämnade biljetten och visade honom tiderna.

Vi bestämde oss för åka med 21.05 tåget in till stan. Jag hade en kort genomgång med Jan och gruppen innan jag stack, eftersom det inte var någon ide att komma tillbaka.

Vi gick omkring på centralen, och jag frågade om han ville ha någon engelsk tidning på tågresan. Nej tack svarade han, jag vill sova.

Jag var med honom till kl.

21.55 vid spår 11. Han berättade om Universitetet i Beirut och alla kamrater han lämnade. Nassim ska bli civilekonom, MBA. Han undrade vad han kunde göra för Svenska Röda Korset? Han var så oändligt tacksam för allt som Röda Korset hade gjort för honom hela vägen från Beirut. Han kommer att höra av sig.

Det finns ett femtiotal teckningar bevarade på ARN. Barnens bilder berättar sitt klara budskap, bomber som förstör husen, en teckning med libanesiska och svenska flaggan, en annan med ett rött kors på. Tack Röda Korset. Alla teckningar har sitt budskap. Som jag nämnde tidigare, några barn ville ha en svart penna. Ett klart budskap, vad barnen har varit med om.

Jag tänker mycket på de människor som har fått lämna sitt ursprungliga hemland. De som blir kvar är de som inte har någon relation till något annat land och dessutom redan har

Barnens teckningar - Dag 4.

varit med om ett krig tidigare. Bomber och granater som rammar ner och förstör bostäder och övrig infrastruktur,

Mina tankar då jag satt på bussen på vägen ut till Djurö, var många. Det kommer att ta en tid bearbeta alla intryck. Jag skulle verkligen inte vilja ha detta ogjort, att bara vara medmänniska och ha lite sunt förnuft och visa respekt till dem du möter.

Tack alla som ställde upp frivilligt. Det var inte lätt att hitta er bland de 358 namn i juli månad. Tack Peson, ibland är du riktigt go!

Söndag den 30 augusti.

Peson ringde kl. 15.15 och frågade om jag kunde vara på ARN, måndag kväll kl. 2000. Visst - inga problem.

Under måndagen fick jag ett nytt telefonsamtal från Peson, planet kommer 02.30 och samlings var kl. 0100. Jag var på ARN betydligt tidigare än de andra, jag hade träffat en kompis inne i stan. Då jag kom ut till ARN, kollade jag på tavlan för ankommande. Beräknad ankomst från Pathos kl. 0200. Efter en dryg timme beräknad ankomst kl. 0300. Vi samlades kl. 0100, ansvarig för natten, var Anki. Gruppen bestod av Kristina af T, Arne L, Annelie från Tyresta, Margareta och Ulla från Nacka, Peter S, Herbert Lö, Anki gruppchef och jag själv. Det märktes att det fanns erfarenheter från andra pass. Vi hade kort genomgång och presenterade oss. Vi fixade frukt och läsk, som vi ställde ut på borden. Busspåsar

packades till barnen. Vi fick nytt besked, ankomst kl. 0315. En kvart hit eller dit spelar ju ingen större roll i sammanhanget. En annan sak som jag lade märke till då jag kom som Röda Korsare till "receptionen" i kriscentrum, då kom Luftfartsverkets personal hälsade mig välkommen tillbaks och tog i handen. Klart att jag kände mig välkommen. Även socialjouren kom till vårt bord och sade god morgon och berättade kort om passagerarna, det var många barn. Artighet och vänlighet är ju aldrig fel. Alla var på gott humör, trots nattens timmar. Vi kl.0330 intog vi våra platser, från gate till kriscentrum. Arne, Annelie och jag själv var vid gaten, åter igen fick vi vänta. Våra vänner har mycket bagage med sig. De flesta såg någorlunda pigga ut, inte alls som de som kom i fredags kväll. Socialjouren och Luftfartsverket jobbade bra ihop. Två bussar var beställda, en mot Göteborg och en mot Malmö. Endast en person behövde åka tåg från Stockholm central. Mannen kunde bra svenska och kunde klara sig själv på centralen. Mycket bra! Kom upp till kriscentrum vid kl. 0520. Frågade Gerd, socialjouren, om alla hade kommit? Ja, alla hade kommit. En tanke från Herbert att få ett klartecken från Luftfartsverket då alla har lämnat ankomsthallen. Jag var nog vid gaten en kvart i onödan. Kristina af Trolle höll i avlastningssamtalet. Vi gick laget runt, alla fick möjlighet att säga sin åsikt. Gruppen var överens om det hade gått lugnt till och våra insatser var mycket bra. Alla hade deltagit i nattens verksamhet på ett mycket bra sätt.

Vid kl. 0530 var vår utvärdering klar. Luftfartsverket och Socialjouren var också på väg att lämna kriscentrum efter nattens uppgift. Vad säger man till en dam från socialjouren? Tack för i natt, det låter helt tokigt? Så det blev ett enkelt hej då

Tog Arlandabanan kl. 0620, åkte hem till Djurö för att jag var väldigt trött då. Hade varit vaken i 24 timmar.

VID TANGENTBORDET
STAFFAN WESTMAN

DCR

– Demokratiska Republiken Kongo

Konflikten i den Demokratiska Republiken Kongo, DCR, är efterkrigstidens blodigaste och grymmas- te konflikt. Sedan 1998 har närmare fyra (4) miljoner människor dödats direkt eller som konsekvens av kriget där bristen på mediciner, grundläggande hälsovård och mat är akuta.

Detta var de yttre förutsättningarna då jag gav mig iväg för att om möjligt få en bättre bild över det säkerhetspolitiska läget samt att på plats bevittna det demokratiska valet den 30 juli 2006, förövrigt det första på 40 år. Känslan av att jag närmade mig en gigantisk blindgångare som när som helst kunde brisera var påtaglig då flygplanet påbörjade inflygningen mot Kinshasas internationella flygplats. Till vänster satt en kongolesisk affärsman och sörplade i sig den tredubbla whiskyn i ett försök att hinna före flygvärdinnan, (och sin fru), som med all tydlighet signalerade att nu var det färdigdrucktet. Släppte plastglas- set med blicken och satte näsan mot fönsterrutan i ett försök att få en glimt av Kinshasa, en stad med nio miljoner invånare. Fast om sanningen skall fram så är det ingen som vet hur många som bor i Kinshasa, det kanske

bara är fem miljoner eller är det egentligen 12. Skit samma, allt jag såg var ett kompakt mörker. Lät blicken fladdra runt då något fångade min uppmärksamhet i bildens underkant. Tusentals små ljuspunkter bredde ut sig under flygplanskroppen och för ett kort ögonblick såg det ut som en stjärnhimmel, fast i fel riktning om ni förstår vad jag menar. De klassiska lägereldarna ledsagade oss hela vägen ner. Samtidigt som Brussels Airlines taxade mot uppställningsplatsen slogs jag av tre saker: Ett – Flygplatsen är definitivt något utöver det vanliga. Trafikbilden i Paris, Milano eller utanför IKEA kännetecknas av oordning av sällan skådat mått. Jämfört med det som tornade upp sig utanför fönstret är det snarare en stilstudie i perfektionism. Med andra ord råder ett fullständigt kaos, flygmaskiner står tätt parkerade huller om

buller och i ett oräkneligt antal. Överallt springer folk utan någon som helst uppgift. Två – Jag behöver inte längre fundera över vad ryssarna gör av de flygplan som inte längre tillåts flyga i Ryssland. De gör ny karriär i Kongos inrikesflyg. Tre – Kommer John min kontaktperson att finnas på plats? En inte helt obefogad fråga eftersom jag redan är luttrad. Dagen innan min avresa från Stockholm fick jag ett mejl som kort å gott meddelade att Kennedy min kontakt i Goma, (en stad ca 150 mil NO Kinshasa), gått upp i rök. Inte ens min huvudkontakts övertygande stämna, "I fix it when you arrive", tillsammans med den ansenliga summa pengar som redan fanns på mannens bankkonto fick mig att slå undan frågan. Det löser sig...på nått sätt, inbillade jag mig och rev ner ryggsäcken från bagagehyllan.

VIP tullklarering

Klev ut i den ljumna kvällsluften och hann ta första steget på betongbanan då en storvuxen kongoles iförd svart kroppsnära tröja från YSL, jeans och Nike gympador samt i pannan solglasögon modell större fångade

min uppmärksamhet. "Mr Smith?", ropade mannen i ett försök att överrösta larmet. "Öhhh...", kom det till svar. "Please let us move", svarade han samtidigt som han slöt upp vid min sida och pekade med handen i riktning mot ankomsthallen. Mina tidigare farhågor om att John aldrig skulle materialisera sig ökade för varje steg. Inte en siffra stämde. Mannen som gick snett bakom på min vänstra sida var runt en och sjuttiofem dessutom storvuxen och över trettiostrecket. I högerhanden en kommunikationsradio som gav ifrån sig ett konstant surr. I gränslandet mellan den kroppsnära YSL-tröjan och jeansen syntes konturen av automatpistolen. John som iförd röd träningströja hade lett mot mig i min e-postlåda hemma i Sverige var en tunn figur. Mellan tjugo och tjugofem, tangorabatt kring överläppen och max en och sjuttio. "John will take care of you", hade huvudkontakten försäkrat. Snyggt, fem minuter på kongolesisk mark och redan problem, tänkte jag samtidigt som jag tog ett par raska kliv och dök in i folkhavet framför passkontrollanterna. YSL-tröjan kom tätt efter och med ett stort leende över ansiktet pekade han mot en betydligt mindre kö som slutade framför kuren med skylten V.I.P hängande på sned ovanför kontrollanten. YSL-tröjan signalerade fram med passet och vaccinationskortet och efter en kort dispyt med mannen innanför glasväggen befann jag mig inklarerad i Demokratiska Republiken Kongo.

Laglös trafik

Lika enkelt som passkontrollen lika smidigt dök en kille i röd träningströja upp och presenterade sig som John. Medan jag och John satt och samspråkade i den överfulla vänthallen tog YSL-tröjan tillsammans med tre andra figurer hand om bagaget. John förklarade att mannen med märkeskläderna heter Luc och ansvarar för säkerheten, alltså min inte flygplatsens. Efter en timma uppenbarade sig Luc, min trunk plus tre medhjälpare

som var och en hade sina självklara roller. Nummer ett hade hållit utkik efter den gröna trunken, nummer två fick förmånen att bära samt nummer tre som svarade för sambandet med chauffören som fanns någonstans i mörkret utanför terminalbyggnaden. Luc viftade med radion vilket var detsamma som att nu ger vi oss av. Med V.I.P-skylden i färskt minne såg jag fram emot att få kliva in i en välpolerad limousin med tonade rutor för vidare transport in till Kinshasa, vilket i bästa fall skulle klaras på runt en timma. De tonade rutorna var rätt antaget, i övrigt hade begreppet V.I.P försvunnit. Bilmärke: Simca med skitig solfilm över bak- och sidorutorna. Årsmodell: Oklart, gissade på 75-80. Antal mil: räkneverket ur funktion, med ledning av finishen på lacken minst 50 000 mil. Modell: ingen aning, men det såg ut som en kombi. Chauffören tände ciggen samtidigt som han öppnade baddörren och tecknade att ta plats. John dök in på andra sidan medan Luc fyllde utrymmet till höger om chauffören. Med en rivstart och ljudliga protester från fjärdringen kastade vi oss ut i trafiken som kan sammanfattas med ett ord, laglös. Väg nätet är generellt sett undermå-

ligt i Afrika, men de fåtal vägar som finns i Kongo är absolut sämst. Överallt mer eller mindre livsfarliga hål i vägbanan som killen bakom ratten åkte slalom mellan. Nu talar jag om de vägar som betecknas som bra, ett par veckor senare skulle jag färdas på något som fick mig att omvärdera asfalten i Kinshasa. Mina ögon blev stora som tefat då vi passerade en Volkswagen Pick up med minst 25 personer ombord varav hälften klängande på utsidan, för att inte tala om när vi några dagar senare låg bakom en Renault se-

danmodell med minst 11 personer i.

Tio miljoner i kåkstäder

Kinshasa skiljer sig på alla sätt mot vad vi är vana vid att en storstad karaktäriseras av. Centrum är enkelt att hitta om vi med det menar byggnationer med mer än två våningar och minst ett helt fönsterglas vilket i så fall återfinns längs Boulevard du 30 Juin som utgör huvudgatan. Merparten av Kinshasas nio eller tio miljoner människor bor och lever i "kåkstäder". Med Lucs hjälp begav jag mig in i områden där folk lever i utbrända betongskelett, rostiga bussvrak eller under pressningar som stagats upp med bamburör. Överallt finns det människor och överallt pågår någon form av handel, allt ifrån rostade jordnötter, kycklingspett, gamla bildäck till skinnsoffor, toalettstolar och kontantkort till mobiltelefonerna. Och allt sker utomhus i gruset som kantar de flesta vägarna. Över staden ligger en tung doft av rök från alla eldar samt avgaser från en bilpark som skulle förorsaka hjärnblödning hos Svensk Bilprovning. För att inte tala om renhållningsverket, säkerligen brusten kroppspulsåder vid åsynen av allt skräp som bokstavligen hade invaderat stan.

Trots havererad infrastruktur, korruption, polisbrutalitet och en enorm misär så rullar livet på för människorna. Tar man sig också tid att komma kongoleserna in på livet upptäcker man också en oerhörd generositet, värme och nyfikenhet på omvärlden bortanför Kongofloden. Tillbringade en hel dag på universitetsområdet där 30 000 kongoleser studerar, äter och bor. Tillsammans med John och hans före detta studentkamrater satt vi på uteserveringen och sköjde ner diskussionen med Skool, (ölmärke). Deras svar på frågan vad skall ni göra efter examen är en bra temperaturmätare på hur landet mår. Hundra procent svarade att de skulle lämna landet vilket säger allt om landets hälsotillstånd. Generellt råder fotoförbud i staden, vilket gör att varje bild tas

med viss försiktighet. Detta tillsammans med en allmänt utbredd spionnoja hos myndigheter och misstro mot västerlänningar innebär att det är låg profil i terrängen som gäller, Simcan från flygplatsen är ett bra exempel på att smälta in.

Tiden i huvudstaden var hektisk med flera aktiviteter inbokade. Ett av områdena som jag ville få mer kunskap i gällde näringslivet. Är det överhuvudtaget möjligt att göra affärer med kongolesiska företag och i så fall med vad? Svaret är "JA". Landet är att betrakta som jungfrulig mark under förutsättning att man vet var och hur man ska sätta ner fötterna. Några som redan vet är Kineserna. De fanns överallt och deras intresse är inte enbart av humanitär art för att uttrycka mig diplomatiskt. Det hade blivit hög tid att ta sig till Goma belägen intill gränsen mot Rwanda.

Nytan av en prilla

Efter två timmar ombord på CAA:s avdankade MD80 möter min nya Gomakontakt upp tillsammans med en hel skock av medarbetare. En ny John knuffas fram och lanseras som tolk mellan min engelska och deras franska och swahili. Inser efter en kvart att "Goma-Johns" kunskaper i engelska är klart sämre än min franska, vilket säger det mesta om killens anglosaxiska språkkunskaper. "Goma-John" avpolletteras eftersom lusten att strö dollarsedlar omkring mig började avta.

Bortsett från att Gomakontakten är sjukligt intresserad av mina förhåvanden, inte minst mina pengar, visar sig killen vara okej. "I have been three years in the bush", berättar han på knagglig engelska över midagen som jag låtit bjuda på. Säkert helt sant eftersom det räckte med att se honom i ögonen för att inse att han menade något helt annat än rävjakt. Efter femte omgången Primus öl blir hans engelska allt mer svårtolkad, själv känner jag mig trött och vill helst av allt sova. När öl nr sju serveras, gissa på vems bekostnad?, blir det allt mer tydligt att killen inte känner något påträngande behov av att umgås med sin familj i varje fall inte i kväll. Såg in i hans vilt stirrande ögon samtidigt som jag funderade på hur jag sätter punkt utan att verka ohövlig. Lösningen på problemet var inte långt borta, närmare bestämt i min bröstficka. Lirkade upp burken och plockade fram en påse. Killen satte ner Primusflaskan och glodde på burken. "A typical Swedish habit", sa jag och la påsen på tungspetsen. "Drugs?", kom det från andra sidan havet av tomma ölflaskor. "Tobacco", kom det från mitt håll följt av "Do you want to try?". "Yees...", fick jag till svar samtidigt som killen plockade åt sig påsen. "You shall put it under your upper lip", en viss instruktion från min sida. "No.. no! Don't use it as a chewing gum, put it under your lip", insåg att förra instruktionen var otillräcklig. "Mmm...good", kom det efter någon minut samtidigt som killen signalerade mer snus. "Take it", svarade jag och skickade iväg burken över ölflaskorna varvid ytterligare tre påsar slank in i munnen. Efter fem minuter började "tuggummit" göra effekt. "Excuse me...see you tomorrow", svarade killen ansträngt med armarna runt magen och rusade iväg.

Några meter från Rwanda

Påföljande dag klockan 08:00 anlände killen, (påfallande pigg), tillsammans med sin underlydande och dennes bil. På programmet stod diverse myn-

dighetskontakter samt en guidad tur för att få en övergripande bild över Goma och sina 100 000 invånare. Med endast ett tiotal meter till den Rwandiska gränsen och placerad intill Lake Kivu utgör Goma en strategisk knutpunkt i provinsen Norra Kivu. Härifrån kan man ta sig mot sjöarna Lake Edward och längre norr ut Lake Albert, Kisingani vid Kongofloden, provinshuvudstaden Bukavu eller till Rwandas huvudstad Kigali vilket för övrigt tog ungefär tre timmar med bil. Goma representerar också på många sätt hjärtat av konflikten i Nordöstra Kongo. Staden har flera gånger fått stå i centrum för våldsamma stridigheter mellan armén och rebeller uppbäckade av Rwanda och Uganda. Det var också härifrån som general Laurent Nkunda utgick då han juni 2004 invaderade Bukavu något som den svenske generalen Isberg blev handgripligen indragen i. Nkunda som är internationellt efterlyst befinner sig idag med sin rebellarmé i Masisiområdet cirka 40 kilometer utanför stan. Dagens sista anhalt var ett besök på Gomakontaktens kontor och ett formellt samtal med dennes chef. Mötet avlöpte enligt plan åtminstone utifrån mitt perspektiv. Däremot fick min kontakt veta att han från och med nu skulle ansvara för verksamheten under chefens frånvaro vilket i sin yttersta konsekvens innebar att han inte längre kunde sköta sitt värdskap gentemot mig. Ny kontakt beordrades fram. Peter presenterades han som. Eftersom jag kände mig utvilad och med en inbjudan till grillparty hos en sydafrikansk styrka förlagd i stan så inviterade jag Peter till festligheterna. Ett sydafrikanskt grillparty skiljer sig inte på något avgjort sätt från ett svenskt, alltså kött öl och sprit i överflöd. För en kongoles som till skillnad från oss inser att mat på bordet inte är någon självklarhet blev grillpartyt rena Julafton. Den sydafrikanska styrkan är i Kongo med uppgift att återuppbygga en arméförläggning beläget i Rumangabo cirka 40 kilometer från Goma på vägen mot

Beni. Medan Peter var strängt upptagen med kotletterna, ölen och spriten passade jag på att säkra upp ett besök i Rumangabo.

Gav Peter "tjänstledigt" och tillsammans med den sydafrikanske generalen Nelwamondo och överste Brandsen eskorterades vi till Rumangabo. Själva anläggningen huserar drygt 4 000 soldater plus officerare. Sydafrikanerna som under ett års tid arbetat med återuppbyggnaden hade gjort ett fantastiskt arbete. Levnadsvillkoren i allmänhet och i synnerhet för alla kvinnor och barn hade förbättrats högst väsentligt. Rinnande vatten, elektricitet och ett fungerande kokhus var inte längre en dröm utan verklighet. För officerskåren hade enplanslägenheter och mindre hus iordningställt som låg på en nivå långt över den normala standarden i landet. Soldaterna inkvarterades i tältläger som levererats av den sydafrikanska armén. Nästa steg i utvecklingen skulle omfatta skjutbanor och övningsområden.

FARDC, (Forces Armées de la République Démocratique du Congo), är en armé i sönderfall. Allvarliga fel i ledningsstrukturen och bristen på skickliga officerare har lett till att armén, i likhet med rebellerna, gjort sig

skyldiga till övergrepp mot civilbefolkningen. Armén, precis som samhället i övrigt, har hittills misslyckats med att hantera etniska grupper exempelvis banyamulenge (tutsier) vilket bland annat lett till att den 83:e brigaden lokaliserad i områdena runt Goma har vägrat låta sig integreras med FARDC på grund av övergrepp mot banyamulengiska soldater. Följden är återkommande sammandrabbningar som oftast resulterar i att civilbefolkningen hamnar emellan med nya dödsoffer och tusentals på flykt. Att definiera vad som är krigsförbrytelser, vem som gjort sig skyldig och vad som skall göras ter sig antagligen enkelt då man befinner sig mer än sexhundra mil från Kongo. Väl på plats flyter dessa begrepp samman till en ytterst tunn linje där det plötsligt blir svårt att urskilja de goda från de onda. Per definition finns det ytterst få i ledande ställning, om ens några, som inte gjort sig skyldiga till övergrepp och därmed föremål för en arresteringsorder. Handfast och situationsanpassad realpolitik på det leriga markplanet blir därför en nödvändighet för att nå framgång. Sydafrikanernas insats genom ett samarbete med holländska regeringen och en budget på drygt 40 miljoner Euro är ett bra exempel på handfasta åtgärder om än av det mindre slaget.

Gin och tonic och Bob Marley

Efter att ha duschat av mig resdammet passade jag på att äta middag med Nils som tjänstgör som militärobservatör i landet. Pizza och öl hann vi med innan Peter dök upp i mörkret. Lämna Nils för att fortsätta förbrödringen med Peter som på grillpartyt hade antytt att han ville visa mig Goma. Inte mig emot. Första anhalt blev ett favorittillhåll för framförallt FN:s

och övriga hjälporganisationers personal. Stämningen var god och Peter såg nöjd ut där han satt och läppjade på en Gin o Tonic till takterna från Bob Marley. Själv höll jag mig till Rom o Cola för att successivt byta rom mot bara Cola. Att låta sinnena simma runt i sprit är helt okej hemma i Sverige, men definitivt inte här. "Cheers!", vrålade jag genom discodunket varvid Peter svepte glaset. Ny omgång GT beställdes in. Efter att ha spelat biljard med Peters sväger som berättade att han var affärsman begav vi oss av mot nästa ställe. Mer GT och mer Cola samt att sällskapet växte ju längre kvällen led. Nu kom även Peters lillasyster fram och hälsade. "Come...lets dance!", skrek Peter åt mitt håll och för ett kort ögonblick brottades jag med inre betänkligheter inför att dansa med en MAN. Men någon gång skall ju vara den första och dessutom har mina föräldrar alltid predikat att ta seden dit man kommer.

Hamnen i Goma

Nästa dag plockades jag upp av Peter och tillsammans begav vi oss ner till hamnen i Goma. Som i alla hamnar, även om den här är liten, pågår en livlig aktivitet. Människor som packas samman i gigantiska ekor med aktersnurra för transport till någon av de mindre byarna längs sjön. Här finns också något större passagerarfartyg med trafik till Bukavu. Lastbilar nedlastade med förnödenheter. Allt övervakat av patrullerande soldater eller från posteringen som ligger på berget bakom hamnen.

Längs kajen sitter människor och metar. Tre meter ut ligger ett vrak som enligt Peter kantrade, 2005, med över 60 dödsoffer.

Till höger lite längre in i viken ligger arméns marina kapacitet. En mindre patrullbåt som

befann sig halvvägs mot botten. Eftersom mitt hotell låg precis intill sjön kunde jag konstatera att det förekom båttrafik även under dygnets mörka timmar. Vilka typer av transporter som föregicks i mörkret behöver man inte ha någon livligare fantasi för att kunna räkna ut. Med Rwanda på andra sidan sjön och med rebeller och mineraler ett par mil åt andra hållet utgör Lake Kivu och övriga sjöar, längs gränserna mot Uganda, Rwanda och Burundi, en viktig pulsåder för att hålla liv i konflikten. Efter besöket i hamnen var det dags för lunch och ett möte med Elin från den Norska flyktinghjälpen som har ett lokalkontor i Goma. Elin gav en målande beskrivning över de svårigheter som möter henne i arbetet med att göra tillvaron dräglig för alla de flyktingar som finns inom landet. 1,7 miljoner för att vara mer precis och undantagslöst bär dessa människor på outplånliga sviter efter grymheter de utsatts för. Såg med egna ögon barn med stora ärr efter machetehugg, unga män med amputerade armar eller ben. Peter led också av sviterna efter skottskador i bröstet, låret och i underarmen. Många har inte bara tvingats fly en

gång utan har drivits bort ett flertal gånger vilket innebär att de aldrig fått möjligheten att börja odla marken. Bristen på livsmedel är därför mycket stor och huvuddelen av dessa flyktingar lever under svältgränsen. Bristen på mat och grundläggande hälsovård innebär också att allvarliga sjukdomar härjar i landet t ex Malaria och sömnsjuka. Elin önskade mig lycka till inför det stundande valet, själv skulle hon evakueras till Kisangani.

Gränsen stängd under valet

Den 30 juli mötte Peter upp klockan 07:30. Tillsammans skulle vi fotvandera i Goma för att få en bra bild över valet. Vi började vår vandring med att ta oss ner till den stängda gränsövergången som låg öde bortsett från poliser, armésoldater och svartklädda soldater från presidentens personliga styrkor. Eftersom Peter var bekant med chefen för immigrationsmyndigheten kunde jag röra mig fritt längs gränsen och dessutom med tillåtelse att fotografera. Vi lämnade gränsövergången och tog oss in på smågatorna för att så småningom befinna oss i ingenmansland mellan Demokratiska Republiken Kongo och Rwanda. Endast ett tiotal meter skiljer mellan bostadshuset som står på ömse sidor om gränsen. Efter ett hundratal meter vek vi åter in på kongolesiskt territorium för ett besök i vallokalen som låg tvåhundra meter längre in. Konstaterade att FN:s valobservatörer lyste med sin frånvaro eftersom lokalen låg i ett

mindre välbeställt område och en bit från centrum.

Närmast feststämning

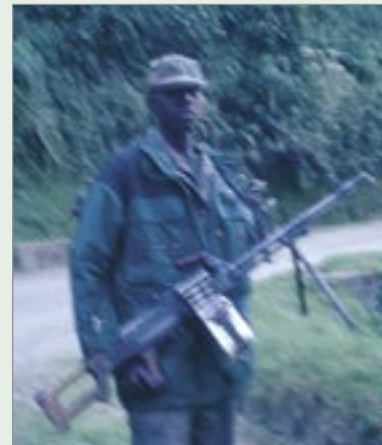
Under valdagen rådde en närmast feststämning i Goma, människor satt utanför och umgicks, de flesta hade klätt upp sig och till och med polisen kunde kosta på sig ett leende under de nya kravallhjälmarna som FN bekostat.

Enda incidenten som jag bevitnade var att vi sprang på en grupp pakistanska FN-soldater

som hittat ett ryskt RPG undan gömt i ett buskage ett hundratal meter från en vallokal. Efter att ha promenerat i sex timmar tog vi rast och begav oss hem till Peters föräldrar där det vankades lunch bestående av vita böror och kokt potatis.

Tiden i Goma rann iväg med möten och resor som förde mig in i hjärtat av de rebellkontrollerade områdena. Överallt längs de primitiva vägarna som skar genom ett natursceneri av sällan skadat slag mötte jag tungt beväpnade rebelsoldater. Allt som oftast beordrades jeepen att stanna och jag fick kliva ur för visitation och klartecken från högre instans.

Besök hos bergsgorillorna

Trots späckat schema hann jag också med att besöka bergsgo-

rillorna i Virunga Nationalpark. En helt oförglömlig upplevelse att på mindre än två meters avstånd se hur gorillahannen ställer sig upp och med sina stora händer dunkar sig i bröstet. Det blev hög tid att ta farväl av Peter och med avskedsorden, "You are no Mozongo!", (typ jävla utlänning), klev jag åter ombord på CAA:s MD80 för återfärden till Kinshasa.

Stämningen i huvudstaden hade under min frånvaro förändrats högst påtagligt. De flesta kongoleser drog sig hemåt så fort det började mörkna. Rädslan för sammandrabbningar och upplopp mellan anhängare till Kabila och Bemba var stor bland dem jag mötte. Mot den bakgrunden kom inte striderna den 20 och 21 augusti som någon överraskning. Med 23 döda och ett fyrtiotal skadade trots närvaron av MONUC och EUFOR styrkorna visade incidenten hur bräcklig fredsprocessen är. Hann med en avslutande middag tillsammans med John och Luc på en helt folktom restaurang som vanligtvis brukade vara full av liv. Eskorterades ut till flygplatsen i en typisk kongolesisk bil, VW Golf där bensintanken utgjordes av en 25 liters gul plastdunk surrad med elkablar i baksätet. Tackade chauffören för att han avstod från att röka inne i bilen...

ROLF GORDON SMITH

VM i Adventure Racing 2006

Foto: via Adventure Racing

Inför året 2006 hade Sales & Events satt ett antal mål; att stärka varumärket Kustjägarna samt Sällskapet Kustjägarveteranerna, att genomföra en rad aktiviteter för våra medlemmar samt att vidareutveckla webb-shopen. Utöver aktiviteterna som finns representerade på vår hemsida var tanken att genomföra ett event som ligger i linje med vad en kustjägare står för dvs. mod, kraft, spänst, målmedvetenhet, vilja, uthållighet samt en stark laganda. Resultatet blev bildandet av Kustjägarna Adventure Racing.

Första steget i bildandet av ett multisportlag var att hitta en duktig lagkapten som kunde leda laget. En tids sökande resulterade i att jag fann en erfaren och välmeriterad multisportare, Jari Palonen A-dyk 1995. Vidare blev Jaris uppgift att hitta ytterligare lagmedlemmar samt att genomföra tävlingen. Nedan följer Jaris egen berättelse från tävlingen;

” Jag fick förfrågan för ca. ett år sedan att representera Kustjägarna under VM i Adventure race. Bansträckningen var 80 mil lång med moment som löpning, paddling, klättring, glaci-

ärtrekking, inlines, canyoning och grottkrypning.

Tävlingen skulle genomföras i en liten patrull på fyra personer, där minst en av medlemmarna i laget måste vara av det motsatta könet. Laget bestod redan av mig själv och John Karlsson, kj-01. Vi behövde komplettera med en tjej och en till manlig lagmedlem. Eftersom VM gick på hemmaplan så var det många lag som gjorde sig klara för att ställa upp. Det innebär att de flesta aktiva erfarna multisportare redan var upptagna. Till slut så hittade vi Scott Cole, en amerikan som genomfört flera långa tävlingar och

hade de kvalitéer som vi sökte, samt Ingrid Stengård. En finska som precis tagit VM brons i cykelorientering, hon hade stor rutin från ett flertal tävlingar och behärskade alla moment.

Vi träffades allihop för första gången i Hemavan tre dagar före start vilket är långt ifrån optimalt. Planen var att ha bra fart i början, hänga med tätlagen och om någon börjar bli sliten så måste vi ta det lugnare.

Dagen innan tävlingen kl. 15.00 fick vi ut kartor och roadbook, beskriver vad kontroller sitter, vart du paddlar om det är en farlig fors etc. Vi fick även ut ett fraktschema på våra fyra lådor med utrustning som ska transporteras runt av organisationen. Vi packar långt in på natten och kommer i säng runt 03.00 och vi ställde klockorna på 06.30.

Starten gick onsdagen den 16 augusti kl. 11.00

Första dygnet av tävlingen skulle rulla på med kortare etapper, mycket grenbyten och allting runt Hemavan och Tärnaby.

Det börjar med inlines upp mot Hemavans högfjällshotell och som vanligt blir allt kaotiskt efter en start. Det är ett högt tempo fast vi hänger med. Kommer upp till grenbytet som 2:a lag. Vi tappar några placeringar i växlingen till cykelorientering. Vi kör på stenhårt och avslutar cyklingen som 2:a lag. Just då känns allt mycket bra, vi verkar ha farten att matcha de bästa lagen. Nu hängde det bara på uthålligheten och att inte göra misstag. Efter att ha genomfört en canyoning (följa vattnets väg nedför berget, i form av att du åker ned för fall, hoppar ned från klippor i stora grytor av vatten eller bara glider med vattnet efter berget) så cyklar vi mot Tärnaby. Jag själv kraschar ordentligt i början på cyklingen, men klarar mig bra.

När vi kommer upp på fjället så känns cyklingen otroligt tung och även när det blir landsvägskörning så hänger jag inte med på rullen, även om jag ligger sist i suget.

Jag gick på med allt jag hade att ge, men hängde inte med. Lag börjar passera oss, en efter en och vi halkar ned till 8:e

plats. När Tärnaby börjar närma sig så stämplar vi en kontroll, då passar jag på att checka cykeln. Då upptäcker jag att framhjulet knappt rullar? Bromsskivan har blivit helt vind och ligger emot. Antar att det blev så efter kraschen jag drog på mig ibörjan av cyklingen. Tävlingen rullar på hela dagen och vi håller oss runt 6-7:e plats. Första natten är det trekking upp på ett berg. Det är tjock dimma och sikten ca. fem meter. Väl uppe på kammen ska vi följa en rösad led. Rösena är nästintill omöjliga att hitta och efter att vi blivit lite för säkra och ivriga på att ta oss fram så tappar vi bort leden. Leden skulle fört oss fram till en stuga och där skulle kontrollen sitta, så vi måst hitta leden igen. Efter tre timmars irrande i tät dimma och en sjunkande lagmoral så hittar vi stugan som 25:e lag!

Det är bland det tyngsta som finns i denna tävlingsform. Att slita och kämpa för att hålla en bra placering, för att sedan på grund utav att man är klantig åka ned till en 25:e plats. Efter ungefär ett dygn har vi kommit tillbaka till startplatsen i Hemanavan. Från och med nu kommer etapperna att bli längre och tuffare och färden går mot Norge.

Laget tar två timmars vila innan vi drar vidare. När vi är uppe på cyklarna igen så har vi god fart och börjar plocka lag efter lag. Men vi ligger långt bak i fältet och det brukar straffa sig under tävlingar på så sätt att lag kan få vänta vid olika moment för att det har uppstått köbildning.

Små skador börjar uppkomma och de flesta i laget har ont någonstans. Mest är det inflammation i tår eller onda knän. Efter ett par dagar når vi fram till den fruktade paddlingen på ca. tio mil som ska bedrivas i kustjägarnas kajaker. Vi är trötta och

bestämmer oss för att sova två timmar innan vi sticker iväg. Av erfarenhet så finns det ingenting mer sövande än att sitta i en kajak när man redan är trött.

Naturen är fantastisk och hjälper verkligen till att hålla en vaken. Vi håller mycket bra fart och kör enligt gammal utprovad KJ-taktik, paddling 55 minuter vila fem och så kör vi hela paddlingen. Utom vid ett tillfälle då jag märker att några i laget börjar bli trötta och tappar teknik. Vi ser även två lag närma oss bakifrån. Då tar jag ett snabbt beslut att vi behöver sova 15 min. Det är ofta svårt att lägga sig och sova när lag kommer närmare, men ofta tjänar laget på det. Så vi lägger oss ned på en ö för att sova 15 min och ser de andra lagen passera oss. Två timmar senare är vi förbi dessa lag och våran fart är betydligt högre än deras, det känns skönt när taktiken funkar.

Sista biten av paddlingen går

rakt in i en stor fjord och växlingen är längst in i den fjorden. Alla lag har fått ut ett ebb- och flodschema, där kan lagen kan se vilken dag och tid som det är ebb eller flod. Det tar en stund att lista ut hur vattnet kommer att strömma när vi väl är framme vid början av fjorden. Vi kommer i alla fall fram till att det är 16.00 den dagen som vi befinner oss i som det kommer att bli flod. Jag kikar på klockan samtidigt som man skulle kunna säga att vi är i början av fjorden och den visar 16.00. Hela vägen in har vi nästan surfvågor med oss och får en riktig smörresa sista fyra timmarna. Tävlingen har pågått länge nu och vi håller en 8-9:e plats och det är dags för ytterligare en lång trekking. Vi ska upp mot Svartisen, en glaciär som vi inbundna i replag ska ta oss runt på med stegjärn och isyxor.

Men under natten på väg dit så gör vi återigen en riktigt grov orienteringsbom och tar ett felaktigt beslut som kostar oss tre timmar. Väl framme vid glaciären Svartisen så får vi reda på våran placering, 10:a.

Vi har tappat någon plats under natten. Under glaciärvandringen går vi om ett lag och ligger 9:a. Bakom oss ligger ett tjeckiskt lag och pressar på. Vi har dem i bakhasorna i två dygn ända fram till sista etappen. När vi kommer fram till sista etappen som består utav cykling på väg ca. 6-7 mil i solsken till Hemanavan. Så byter vi kläder, tar fram cyklarna och monterar ihop dem.

Ingrid blir snabbt riktigt trött och halkar efter på cyklingen. John kopplar upp henne på lina bakom sig och drar henne i ca. tio min. Då faller Ingrid av cykeln med ansiktet nedåt i asfalten, jag ligger längst bak och ser allting. Vi släpar Ingrid till vägkanten och John som är duktig på akutsjukvård visar sina färdigheter. Ingrid är uppskrapad i ansiktet och helt borta i huvudet. Hon klarar inte av att svara på en enda fråga, vet inte vilka vi är, vad vi gjort eller vad som hänt. Vi tar beslutet att avbryta ca. två timmar ifrån mållinjen.

Vi kontaktar läkarna via en radio och de är på plats efter 45 minuter. Senare visar det sig att Ingrid åkte på en hjärnskakning och vi tog rätt beslut att bryta. Resten av laget får skjuts in till mål och besvikelsen är total. Så nära men ändå så långt ifrån!

VM var ett riktigt äventyr, många fantastiska upplevelser och minnen. Nu med lite distans till tävlingen så är jag nöjd. Även om vi inte kom in på resultat listan så vet vi i hjärtat att 9:e platsen var våran. Det är mycket svårt att komma som ett ihopplockat lag och prestera som vi gjorde. Jag kände att kapaciteten fanns till en betydligt bättre placering.

Jag och resten av laget vill tacka Kustjägarna för all hjälp vi fått för att genomföra detta VM. Nu är det bara att bryta ihop och komma igen!!!"

Med vänlig hälsning

JARI, SCOTT, JOHN OCH INGRID

Stort tack till Märten Granberg som spred en pressrelase på ett professionellt sätt och bidrog till att stärka vårt varumärke. Vi hamnade i tidningen Metro samt ett antal lokala tidningar i landet. Utöver detta har det varit mycket media kring tävlingen som t.ex sändes i sportspiegeln varje kväll under en vecka.

"Kustjägarna Adventure Racing" med Jari Palonen som lagkapten har gjort en otrolig prestation med de förutsättningar som de hade och jag vill framföra ett stort tack för insatsen. Laget behöver en person som kan hålla i sponsring, logistik samt coacha laget i framtiden, ni som är intresserade, skicka ett e-mail till mig för vidare information.

MARCUS THIEL
C KJV- SALES & EVENTS

50-årsjubileet - så gick det till

Totalt över 1200 kustjägare deltog i 50-års jubileumet som genomfördes på Korsö och Amf 1, Berga den 15 och 16 september. Alla årskullar var representerade och mängder av befäl från alla de 50 åren deltog. Mängder av kamrater återsåg varandra efter otaliga år sedan sist. Styrgruppen, arbetsgrupper, frivilliga från KJV/FKJ, personal från Amf 1 har jobbat hårt med förberedelser för evenemanget under nästan ett års tiden och allt gick enligt plan och över förväntan. Bokgruppen hade under pressade tidsförhållanden producerat en 300-sidig jubileumsbok, förevisningsgruppen hade planerat och genomförde en strålande förevisning med inslag från kustjägarutbildningens olika epoker, logistikgruppen hade skapat två egna ölmärken och tillsatt att 12000 flaskor öl fanns på plats för törstiga strupar, Korsö Ale och Rindö

Lager går till historien som fantastiska öl, militära kocklandslaget hade engagerats och tillagade och serverade gormémat helgen igenom, en flotta av skärgårdsbåtar var inhyrd och transporterade alla till och från Korsö. På följande sidor följer mängder av bilder som får återspegla hur roligt vi hade, bilderna får tala för sig själva, och hur enormt lyckat jubileumet blev.

Tack till alla som hjälpte till och deltog. Det är 50 år till 100-års jubileumet och det kommer att bli än mer gigantiskt, skämt åsido – vi återkommer redan nästa år med någon slags uppföljning, Korsö är givet som samlingspunkt för oss kustjägare. Håll korppluggarna öppna för en uppföljare.

Tungt förarbete inför den väntade invasionen

Bilderna på följande sidor är tagna av: Peter-Lorentz Johnsson, Ebbe Wahlund, Ingemar Wemmenhög, FKJ och KJV.

Att genomföra en sammankomst med mer än 1.000 personer kräver förberedelser och logistik.

Tack alla ni som deltog.

12.000 flaskor öl, matvaror till över 1.000 personer, 10 stora partytält, pallar med 30 st tält 20, containrar, fyrhjulingar med släp, lasttruck mm. Allt skulle med till Korsö.

Korsö börjar fyllas med kustjägare

Fredag förmiddag och fyra inhyrda skärgårdsbåtar anländer med en halvtimmes mellanrum till kustjägarnas ytterförläggning Korsö. En gigantisk sammankomst

Uppställning nedanför Korsö torn

Efter mat och dryck var det dags för uppställning nedanför Korsö torn. Aldrig tidigare har så många kustjägare varit samlade på samma ställe.

Tal av C Amfl, Jonas Olsson, och KJV/FKJs ordförande, Anders Blomqvist.

Medaljer och utmärkelser delades ut.

Förevisningen

*Inneliggande kustjägare
och KJ-IS genomförde
förevisningarna med
bravour.
Tack för er goda insats!*

Sista våldsamma landstigningen med 200-båt, fällning av dykare (var tog ni vägen), Ebbe och Bosse paddlade förbi - tusen par kritiska ögon följde händelseutvecklingen. Aldrig tidigare har en större expertpanel varit församlad - det blev mer än godkänt.

Överste Jonas Olsson och general Bengt Andersson följer förloppet.

Festen på Korsö

Jubileumsfesten på Korsö går till historien, den blev enorm. I tältlägret på fotbollsplan festades det natten igenom. Markan blev ett veritabelt slagfält.

Stranden vid bastun fylldes av lägerbål och festande kustjägare. Mängder av jubileumsöl konsumerades - alla hade roligt.

Vi var med...

Mängder av gamla och nya bekanta, alla verkade vara där.

Toå festkvällar i rad tar på krafterna, men alla stod pall och bidrog till glädjen och glammet.

Fotoutställningen som gjordes till jubileumet finns kvar och kommer att kompletteras. Den skall kunna användas i andra sammanhang.

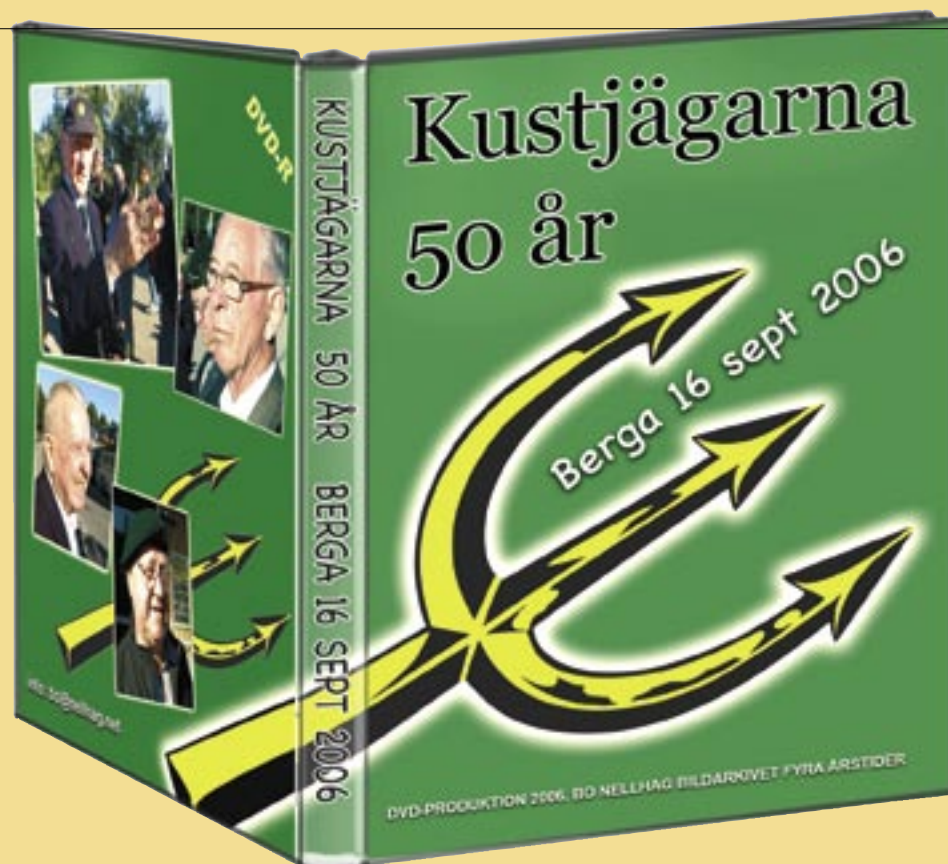
Uppställning, per årskull!

Kustjägareveteraner firar 50-år. På DVD

En femtioårsträff att minnas. Det är lördag och Solen skiner. Dahlén mönstrar sina gubbar och Martin Svensson tar sitt Guld. Olivenbaum snackar minnen med gänget och Fuhrén håller tal. Mingel och minnen och minnesluckor. Alla fotograferar alla. Vill man dessutom se dessa glada veteraner röra på sig och höra dem prata så finns tillfälle på denna Jubileums-DVD.

Skriv e-post till < bo@nellhag.net >

eller snigelpost till:

Bildarkivet Fyra Årstider,

Fogelsta, 640 25 Julita.

Uppge namn, adress och telefon.

Pris 180 kr

En tjuga per DVD går till KJ-veteranerna.

Betalning efter leverans till Plusgiro 74290-8

Medaljutdelningar

B-A Johansson, pensionerad Generallöjtnant, är Förbundsordförande i Förbundet Kustjägarna sedan starten 2003. Dessutom fungerade han som viktig rådgivare under arbetet med att bilda och lansera Kustjägarna som frivillig försvarsorganisation. B-A Johansson mottog Kustjägarmedaljen på Sjöofficersmässen i Karlskrona. Lämpligt eftersom B-A under sin karriär bl.a. varit uppskattad regementschef för KA2.

I samband med 50 årsjubileet beslutades att Kustjägarmedaljen skulle utdelas till några särskilt förtjänta. Två av dessa kunde tyvärr inte närvara på Korsö eller Berga. Helgen före jubileet besökte därför FKJs ordförande B-A Johansson och Tore Andersson.

Martin Svensson, ett av de ursprungliga befälen vid kustjägarutbildningens tillkomst 1956, närvarade vid 50-årsjubileet och fick sin välförtjänta guldmedalj fäst på bröstet. Utdelandet av medaljen skedde inför över 1.000 församlade kustjägare.

Senare samma dag besöktes Tore Andersson i sitt hem och mottog Kustjägarmedaljen. Tore Andersson är kompositören bakom marschen "Den svenske Kustjägaren", och i våra sammanhang ofta spelad. Läs mer om Tore och marschen i texten till höger.

Musiken kom till honom under en repmånad vid ett kustjägarkompani.

Hemma vid pianot och med sin klarinett flöt den sedan ut i form av noter och pampiga toner. Kustjägarnas egen marsch, "Den svenske kustjägaren", var född. Kompositören Tore Andersson har nu, drygt 30 år senare, belönats med Kustjägarmedaljen för sin insats till kustjägarnas kulturarv.

– Jag är överväldigad och hedrad av utmärkelsen. Jag har varit amatörmusiker hela mitt liv och det hör ju inte till vanligheterna att man får en så här fin utmärkelse för sin musik.

Han har älskat musiken i hela sitt liv, spelat dansmusik och i blåsorkester, parallellt med sitt arbete som bankman. Men kustjägar marschens kompositör Tore Andersson från Olofström är däremot inte kustjägare själv.

– Nej, jag gjorde min grundutbildning vid KA 2 i Karlskrona. Först var jag signalist och därefter blev jag krigskassör. När det var? Ja, någon gång i början av 60-talet, tror jag. Det var i varje fall väldigt länge sedan!

Den repmånad som blev upptakten till kustjägar marschen var i varje fall förlagd till 1974. Det säger Tores fru i bakgrunden. Han var då ställföreträdande plutonchef vid ett kustjägarkompani.

– Det var då som inspirationen kom till mig, att man borde hedra kustjägarna med en egen marsch. Det blev "Den svenske kustjägaren" som jag sedan färdigställde när jag hade kommit hem från övningen.

Även om Kustjägarmedaljen var den finaste utmärkelse som Tore Andersson kunde få för sin musikaliska insats så har han inte blivit helt lottlös för sin komposition tidigare.

– Nej, "Den svenske kustjägaren" har ju spelats in av bland annat Marinens musikkår och jag är ju anmäld som kompositör till STIM. Så det brukar trilla in några kronor då och då.

STEFAN WAHLBERG

Förtjänstecken, medalj och hedersutmärkelse

Kamrat- och frivilligföreningsverksamhet bygger på idealism och frivilliga insatser. Ett sätt att visa uppskattning för genomförda insatser är att utdela utmärkelser, medaljer och hedersbetygelser av olika slag. Kustjägarveteranerna instiftade 2002 sitt Förtjänstecken, som finns i valörerna guld, silver och brons. Se förteckningen här bredvid över vilka som hittills har tilldelats Förtjänstecknet. Förbundet Kustjägarna instiftade 2003 Kustjägarmedaljen, som finns i valörerna guld och silver. Medaljen är officiell och får således bäras till uniform. Se förteckning här bredvid över vilka som hittills har tilldelats medaljen. Utöver dessa två utmärkelser instiftade Kustjägarveteranerna Kustjägarnas Hedersutmärkelse i samband med årets 50-års jubileum. Förteckning över vilka som initialt tilldelats denna hedersutmärkelse kommer att publiceras senare, då alla som skulle ha fått årets tilldelning inte var närvarande på Korsö och vi inte vill gå händelserna i förväg genom att publicera namn på dessa

personer som ännu inte fått sin hedersutmärkelse. Till er medlemmar vill vi rikta uppmaning att vara aktiva och inkomma med förslag på betjänta personer som bör tilldelas Förtjänstecken, Medalj och Hedersutmärkelse.

Tilldelade KJV Förtjänstecken

	Guld	Silver	Brons
2002	Hans Rehnvall Christer Carlsson	Torsten Ölund	
2003		Wictor Phalén	Ingemar Fransson Anders Lundborg
2004		Ken Angelin Ingemar Wemmenhög Agneta Ståhlhamre	Ebbe Wahlund Torleif Karlsson Peter Gröndahl
2005			Lars-Erik Falkenström Anders From Lennart Wiklander Bertil Garpland
2006	Wictor Phalén		Peter Ågren Ola Åhman

Tilldelade FKJ Kustjägarmedaljer

	Guld nr:	Silver nr:
2003	1. Per Carleson 2. Nils-Gunnar Olivenbaum 3. Lennart Magnusson 4. Rolf Högelin 5. Torsten Dahlén 6. Herbert Johansson 7. Martin Svensson 8. Olle Bergius (ej utdel.) 9. Stefan Furenius	
2004		1. Erik Jarneberg 2. Bertil Stjernfelt
2005	10. Lars Wiklund	3. Lars-Olof Corneliusson 4. Christer Carlsson 5. Joakim Kindahl
2006		6. Anders Blomqvist 7. Anders From 8. Magnus Andersson 9. Wictor Phalén 10. Ingemar Wemmenhög 11. Lennart Wiklander 12. Ola Åhman 13. Dick Viio 14. PH Magnusson 15. Peter Gröndahl 16. B-A Johansson 17. Ken Angelin 18. Jonas Olsson 19. Per Linder 20. Tore Andersson 21. Håkan Syrén

Det går enligt plan...

Utbildningsåret för Förbundet Kustjägarna, FKJ, rullar på enligt plan och mer där till. I skrivande stund står den marina slutövningen SAMMARIN för porten och givetvis kommer Kustjägarnas insatsstyrka, KJ-IS, att vara med. Kom ihåg att KJ-IS är ett projekt som bedrivs under 2006 för att utröna om detta kan vara en väg att på ett bättre sätt ta till vara på de frivilliga krafter som finns inom FKJ. Mängder av kustjägare ha deltagit i de övningar och kurser som bedrivits specifikt med iniktning mot projektet under året. En stomme om ca 30 man prövades och rekryterades under början av året och de har sedan dess mer eller mindre hållits ihop som en pluton och bedrivit parallellutbildning med ineliggande kustjägarkompani vid Amf 1. KJ-IS soldaterna är ju enligt värnpliktsystemets tanke redan färdigutbildade soldater och kan på så sätt användas som föregångsmän för ineliggande icke-färdigt utbildade kustjägare. Tänk att ha en färdigutbildad grupp eller pluton att

använda som förebild och målbild när olika moment ska visas och övas. Övning och repetition ger som sagt var också ökad färdighet och säkerhet och på så sätt får också KJ-IS soldaterna bonus av att genomföra moment som tidigare övats under värnplikten. Att ha en kvalitativ bstyrka att tillgå är inte fy skam det heller. Namnet eller beteckningen KJ-IS har under året vållat huvudbry och blivit ifrågasatt i olika sammanhang. Vi har i sådana sammanhang försökt att vara informativa och upplysande och förklarat att KJ-IS per definition inte är ett uppsatt insatsförband, det är en personalpool med kvalificerade personella resurser. Personalpoolen behöver ha ett namn och den fyller sin funktion genom att göra insatser för den pågående värnpliktsutbildning och där till hörande övningsveksamhet, KJ-IS blev det namn vi valde och det är inte alls säkert att det blir gällande om projektet utvärderas som lyckat och ska få en fortsättning. Hoppas att det utstickande namnet inte tar udden av faktumet att personalpoolen har uppnått goda resultat, blivit

uppskattad och positivt bidragit till kvalitativ värnplikts- och förbandsutbildning vid Amf 1. KJ-IS var och är det stora målet under 2006 och snart ska det utvärderas och så ska vi utröna hur att gå vidare. Tanken med kvalificerade personalpooler enligt denna modell är troligen användbar inom en rad olika områden.

Övriga kurser i FKJ:s utbildningsplan har också rullat på enligt plan och det ha varit distanspaddling med ett antal träningshelger dessförinnan, överlevnadsövningar, Nijmegensträningar med en tyvärr inställd Nijmegenmarsch, Krav Maga-utbildning mm precis som det ska vara. Läger man tillsammans genomförda kurser och övningar under året så har över 300 deltagare genomfört mer än 2000 utbildningsdagar hittills. FKJ har vuxit snabbt och nu gäller det att hitta en balans mellan utbildningsomfång och medlemmarnas intressen. FKJ:s utbildningsomfång ska dessutom givetvis överensstämma med Försvarmaktens behov, förbundet finns inte till för sin egen

skulls sak utan styrs av omvärldens krav på detsamma. Kan vi uppnå ett utbildningsomfång som överensstämmer med Försvarmaktens behov och krav och att detta dessutom uppfylls av medlemmarnas förväntningar så är lyckan gjord. Ingen lätt match men ett mål att eftersträva.

I nästa nummer av Kustjägaren så kommer innevarande utbildningsår ha hunnit utvärderats och en preliminär utbildningsplan för 2007 kommer att presenteras. Håll utsikt efter denna och hjälp till med att utvärdera vad vi hittills genomfört så att vi kan bli ännu bättre.

Slutligen, jag är imponerad och stolt över vad ni deltagare, kurschefer och övriga genomför och uppnår. Det är lätt och inspirerande att orka vidare mot ännu bättre resultat tillsammans med er.

CHRISTER CARLSSON
CHEF FÖRBUNDET KUSTJÄGARNA

Artikeln hämtad från nättidningen Realtid.nu

Elitsoldaternas karriärskupp

Börs- vd:ar, styrelseordföranden och högt uppsatta personer inom regeringskansliet har tagit initiativ till en ny alumni-förening som ska hjälpa svenska elitsoldater i karriären. "Vi vill stärka de militära kamratföreningar som finns idag. Våra förebilder finns inom universitetsvärlden som Handelshögskolan i Stockholm, KTH eller Harvard".

En av initiativtagarna, 29-åriga Martin Carlsson-Wall, före detta fallskärmsjägare och nu doktorand på Handelshögskolan i Stockholm, berättar att idén föddes vid fallskärmsjägarskolans 50-årsjubileum 2002.

– När alla gamla fallskärmsjägare samlades i Karlsborg såg vi hur kraftfullt vårt nätverk var. Då bestämde vi oss för att utveckla detta, säger Martin Carlsson-Wall.

Tanken med nätverket är att se till att de värnpliktiga som väljer att göra en av militärens elitutbildningar, Fallskärmsjägarskolan, Kustjägarskolan, och Försvarets tolkskola ska få en extra skjuts i sin fortsatta civila karriär. Reservofficerarna ingår också i nätverket.

Tillsammans med de övriga militära kamratföreningarna håller Fallskärmsjägarklubben nu på att utveckla ett karriärnätverk - som kallas Fyrklövern. Rent konkret innebär samarbetet upprättandet av en omfattande kompetenspool för medlemmarna inom varje förening. Dessutom pågår bildandet av särskilda yrkesnätverk. Exempelvis har fallskärmsjägarna ett nätverk för läkare som hjälper varandra att hitta sommarjobb, utlandspraktik och AT-tjänstgöring.

Initiativet har snabbt fått ett brett stöd. Fallskärmsjägarna och Militärtolkföreningen har bjudit in framstående före detta värnpliktiga till ett "advisory board" som ska fungera som "bollplank och dörröppnare". I fallskärmsjägarnas "advisory board" sitter exempelvis Jan Larsson som är Göran Perssons statssekreterare, Svante Fors-

berg som är styrelseordförande för revisionsföretaget Deloitte samt Åke Nordin som är grundare och ägare till Fjällräven och Naturkompaniet.

Militärtolkföreningens "advisory board" har flera tunga namn som exempelvis före detta finansministern, Erik Åsbrink, Nordeas styrelseordförande, Hans Dalborg, och Sveriges ambassadör i Ryssland, Johan Molander.

Medlemmar i fallskärmsjägarnas advisory board

- Johan Brandrup–Wognsen, vd, PBK Outsourcing
- Svante Forsberg, styrelseordförande för revisionsföretaget Deloitte Sverige
- Mattias Iweborg, partner, Enact Sustainable Strategies
- Jan Larsson, statssekreterare, Regeringskansliet
- Hans–Peter Lindqvist, vd för Adecco Sverige
- Åke Nordin, grundare och ägare av Fjällräven och Naturkompaniet
- Bo Sköld, VD för Friluftsförbundet
- Owe Wagermark, informationsdirektör Gripen International

Medlemmar i militärtolkarnas advisory board

- Erik Berglöf, Chefsekonom EBRD,

Kustjägarna och Reservofficerarna har ännu inget "advisory board".

Två mäktiga rekryteringsfirmor - Investors HR-företag Novare samt världens största bemanningsföretag Adecco - har inlett ett samarbete med skolornas alumniföreningar. Inte helt oväntat är Adeccos vd, Hans-Peter Lindqvist, före detta fallskärmsjägare. Likaså är Novares vd, Fredrik Hillelson, före detta officer på Vaxholms kustartilleri.

– Det är klart att hjärtat klappar lite extra för värnpliktiga, säger Fredrik Hillelson som under sina åtta år som officer mötte många värnpliktiga.

Fredrik Hillelson har redan kunnat erbjuda ett tiotal unga

fallskärmsjägare sommarjobb inom Investors bolag och ser framemot att utvidga samarbetet med Fyrklövern.

Adecco har precis inlett samarbetet med militärföreningarna. Vd Hans-Peter Lindqvist gick med i fallskärmsjägarnas "advisory board" så sent om i maj i år.

– Vi har ju ett kommersiellt intresse med vårt samarbete, säger Hans-Peter Lindqvist. Från vår sida så ser vi att det finns många duktiga ledare inom det militära.

Enligt Martin Carlsson-Wall finns det ingen självklar egenskap eller karriärsbana som förklarar elitsoldaterna. Det är stor spridning på yrkesvalet bland före detta elitsoldater.

– Bland fallskärmsjägarna är det många som blir civilingenjörer. Läkare är också ganska vanligt. Polisyrket är populärt. Flera är egenföretagare. Ekonomer och jurister är en annan stor grupp, men de kommer kanske först på femte plats, säger Martin Carlsson-Wall.

Martin Carlsson-Wall tror att en alumniförening och karriärstöd kan locka fler duktiga ungdomar att göra värnplikten - något som har blivit svårare och svårare. Han tror också att det verkligen kan hjälpa elitsoldater i karriären.

– Många fallskärmsjägare är inte så taktiska i sin civila karriär. Därför behöver fallskärmsjägare lite extra karriärstöd, säger Martin Carlsson-Wall.

Exakt hur många elitsoldater som finns i Sverige går inte att få fram. Fallskärmsjägarklubben har 1.200 medlemmar. Sammanlagt rör det sig alltså om några tusen män, och ett fåtal kvinnor, som i framtiden kan ringa upp en gammal lumparkompis och kanske få en gräddfil till ett riktigt höjdarjobb.

MARIE ENGLESSON

Distanspaddling

Alla foton: FKJ

Om förra årets distanspaddling var en kamp mot naturens element så var årets paddling rena semesterresan. Varmt och skönt samt vindar som var till vår fördel mer eller mindre hela vägen. Nytt för året vara att vi hade start- och målplats vid Amf 1 Berga, regementet är nu fast etablerade vid Berga och alla faciliteter som vi paddlare behöver finns där. En bidragande orsak till att paddlingsguden vid förra årets paddling gjorde allt han kunde för att djävolas med oss var kanske att vi paddlade plastkanoter, ett sådant tilltag måste straffas och korrigeras.

Således återgick vi detta år till att paddla klepper, samt att vi hyrde in Pouch-kanoter för att komplettera de fåtal klepprar som finns tillgängliga i paddlingsbart skick. Att det inte finns fler klepprar att tillgå beror till del på att vi inte hunnit gå igenom de tre containrar, som finns uppställda på regementet, innehållande all ihopsamlad klepper-materiel. Under tiden fram till nästa års paddlingsstart är ambitionen att hinna med detta

En gång per timme blir det en fem-minutersrast.

sorterings- och ihopsättningsarbete och på sätt skapa en klepper-park att använda vid träning och distanspaddling.

Svag vind och sol

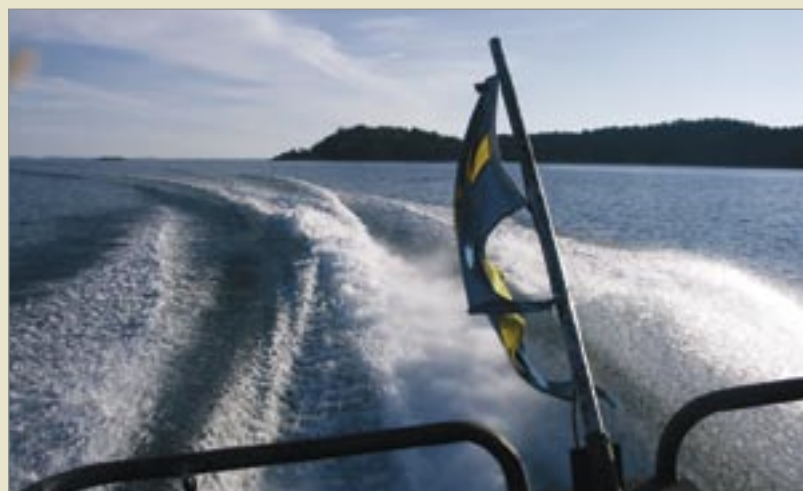
Åter till själva distanspaddlingen; 22 man satte sig kl 0900 på fredagen den 4 augusti i kanoterna vid Berga och Amiralsholmen för att paddla de sedvanliga 100 distansminuterna. Vädertjänsten meddelade att de skulle råda svaga nord till nordostvindar under fredagen och lördagen. Lite ökande vind mot 3-5 sekundmeter utlovades under lör-

dagen. Sagt och gjort, det är bäst att börja med motvind, även om

den var svag, och hoppas att vinden håller i sig så att det blir medvind under hemfärden. Planen höll kan jag redan nu meddela, svag till ingen motvind alls under första hälften och bra och stadig medvind under andra hälften, bättre kan det inte bli. Vi satte av norrut mot Gälö, passerade Dalarö skans, in genom den smala kanalen innanför Dalarö. Vid första rasten efter tre timmar passade vi på att våldgästa Hans Rehnvalds strandkant, KJV:s f d ordförande som numera permanent flyttat ut till Dalarö, för en bensträckare. Färden gick vidare upp över Erstaviken och in i de trånga farvattnen innanför Ingarö, via Strömma kanal, helt underbara paddlingsvatten. Vindö strömmar passerades och därefter styrde vi mot Sollenkroka och över norra delen på Kanholmsfjärden med näsan mot Sillö-

Dags för sjösättning vid Berga.

En närföljebåt garanterar säkerheten.

skärgården öster om Möja. Mörkret föll och det blev en sådan där underbar nattpaddling med spegelblankt vatten där man nästan inte vill stoppa paddeln i vattnet för att inte förstöra den jämna, svarta ytan.

Säkerhet

Närföljebåten, en G-båt, med besättning skötte sig utmärkt och såg till att vi blev belysta om någon eventuell fritidsbåt kom allt för nära. Det kan vara svårt att upptäcka siluetter av låga kanoter i skymning och mörker. Den andra följbåten, en stridsbåt, tog andra vägar och dök upp vid de förutbestämda matrastplatserna. En föredömlig service som vanligt, upp på land, ta hand om kanotmateriel och kroppen, ät något gott och så vidare igen.

Även den i sammanhanget oprövade eleven från Bernadotte-gymnasiet skötte sig med den äran. Här på väg mot Muskö kanal.

Lördag kväll och solnedgång. Slutmålet hägrar...

Rast på Korsö

Nu gick paddlingen söderut och halvtidsrast efter 50 distansminuter togs vid Korsö, var annars om tillfälle bjuds. Fyra timmar välbehövlig återhämtning, någon timmes sömn hinner man

med, mera mat och så iväg igen. Nu var vinden definitivt till vår fördel och sträckan Runmarö, Nämndö, Mörtö-Bunsö och så vidare i ytterskärgården ner mot Järnholms sund gick med en behaglig vind i ryggen eller

Deltaägarna vid sista rasten på Utö.

svagt in från babords sida. Att hålla 4 knops fart under de förutsättningarna är rent av behagligt även i en klepperkanot. Vi fortsatte förbi Utö gruvby och vid Kyrkviken tog vi den sista rasten på land. Den enda rastplats som för övrigt var gemensam med tidigare distanspadd-

biten över Horsfjärden mot slutmålet Berga. På två snörräta led och med tiden 36 timmar och 27 minuter nådde vi fram till Amiralsholmen och den lilla upptagningsrampen vid kanotförrådet. En helt underbar paddling var till ända och nu är det bara att drömma sig fram till nästa

Slutmålet i sikte. 36 tim 27 min blev tiden.

lingar som har genomförts. Nu var det seneftermiddag på lördagen och Mysingen låg inte platt, men nästan i alla fall, och utgjorde inget hinder på vår fortsatta färd.

Ingen rast på Vitsgarn

Vartefter passerade vi Vitsgarn, där någon sommarfirande kustjägarfamilj hade ljusen tända i vår ytterförläggning, 305:an låg tryggt vid bryggan nedanför huset, och så var det bara sista

års distans, kroppen och själen behöver en distanspaddling om året. Tack till er som var med och planerade, ledde verksamheten och till er som deltog och paddlade, väl genomfört på alla håll och kanter. Ett stort tack till paddlingsguden och vi lovar att vi lärt oss läxan från 2005, vi ska inte paddla plastkanoter mer, en kustjägare paddlar klepper.

CHRISTER CARLSSON

Överlevnad

Kustjägarna och BernadotteGymnasiet har genomfört en realistisk övning i överlevnad på Kroksö vid Korsö för ca. 90 elever. Förbundet Kustjägarna jobbar på flera fronter och en är att träna överlevnadsteknik. Viktig kunskap i utsatta situationer – när "det normala" inte finns tillgängligt.

Tillsammans med BernadotteGymnasiet genomfördes i början av september ett par dygns övningar på Kroksö där väsentliga moment som ryggsäcksbygge (den första transportmetoden människorna uppfann), orientering med hjälp av naturens egna kompasser och tecken, att bygga vattenfilter, hitta användbara växter för både medicin, mat samt att finna eldmaterial för att göra eld med kniv och eldstål och laga det ätliga som man funnit i naturen. Vassrötter och de underjordiska delarna av den ovan jord så giftiga Getramsens samt Nypon och Älggräs stod på menyn. Göra nattläger och sova ute var avslutning på första dagen, med vindrocken över sig mot nattkyla och mygg. Röllekan som samlats in under dagen kom här väl till pass mot de små luftburna angriparna. Signalelden blev mycket realistisk med en 30 meter hög vit rökpelare

när vi hörde en helikopter vara på ingående.

Transporten till Kroksö startade på Korsö i Klepperkanoter, som sett betydligt bättre dagar och från Kroksö tillbaka på samma sätt. Paddlingstraditionen hålls vid liv och förhoppningsvis kan även kanoterna hållas i brukbart skick. Trettonfaldige distanspaddlaren Westholm gör ett styvt jobb med reparationerna.

Preparateus Supervivet – Den förberedde överlever !

Biologiläraren - KJ Adyk - Peter Westholm var ansvarig för övningarna som initierats av Rektor John Sjöberg - KJS/FJS:are.

Kustjägarna har varit i "främsta ledet" när det gäller att över-

föra god moral och att bringa ordning och reda bland "röriga och splittrade grupperingar vars enda synbarliga verksamhet var att bekämpa varandra" och strunta i det mesta. Så kan man beskriva de grupper som var ursprungsmaterialet man jobbade med.

Elva år sedan starten

Förre ÖB Bengt Gustavsson med hjälp av KJ-personal som övlt Christer Carlsson och mj Lars Nilsson, var bland den personal som startade de praktiska övningarna på Korsö och andra platser för elva år sedan. Lars Nilsson besökte Kroksö under det andra dygnet för att ta del av stämning och praktiska metoder samt för att lära sig.

Det blev en skola

Ansträngningarna resulterade i att en skola, BernadotteGymnasiet, bildades och de första 30 eleverna bereddes plats i denna unika skolform.

I dag finns gymnasiet utöver i Stockholm även i Göteborg och Malmö och ca. 300 elever genomgår den utbildning som erbjuds, där fem uniformerade yrkesgrupper praktiskt deltar och ger utmärkta möjligheter till praktikplatser för eleverna.

De militära praktikmöjligheterna är omfattande och mycket bra för eleverna. Skolans förmå-

ga att hantera elevmaterialet är hög och resultaten anmärkningsvärt goda.

Dagens ungdomar söker sig frivilligt till skolan och undervisningen och de kommer ur samhällets alla grupperingar. Stämning och arbetssätt samt studieresultaten visar att BernadotteGymnasiet ligger "i framkant" när det gäller uppnådda resultat, både teoretiskt och praktiskt, där också skolans ambassadörskap, d.v.s. hur man uppträder gentemot andra, både i och utanför skolan är en mycket bra vägledare.

Utmärkt deltagande

I somras deltog en elev från skolan på den distanspaddling som FKJ genomför varje år och tillsammans med sin kamrat klarade de av paddlingen på ett bra sätt. Eleven fick senare en belöning och ett hedersomnämnan- de framfört av övlt Christer Carlsson vid en ceremoni på skolan inför alla eleverna. Något att bli stolt över !

Skolans rektor, John Sjöberg, säger så här om skolans framtida inriktning:

– Ambitionen är att Bernadottegymnasiet även i framtiden utvecklas i sin roll som samhällsbyggare. Under läsåret 06/07 expanderar skolan med några nya inriktningar inom naturvetenskaplig sektor, i samarbete med Karolinska Institutet, och mot Offentlig sektor. Det framgångsrika koncept som skapades för 10 år sedan kommer vara en naturlig plattform även för morgondagens skola.

Klepperkanoterna är precis som för kustjägarna ett naturligt inslag i skolans utbildning.

Foto: Peter Westholm

PETER ÅGREN
KJ - ÖVERLEVARE

Webbshop

Del av sortimentet
- mer finns på webben

Kustjägarnas webbshop drivs av Sällskapet Kustjägareveteraner. Här kan endast medlemmar i Förbundet Kustjägarna eller Sällskapet Kustjägareveteraner handla. Attackdykarna har ett eget produktsortiment i shopen.

Kontaktperson och ansvarig hos Sällskapet Kustjägareveteraner är:

Marcus Thiel
Mobil: 073 764 65 11
E-post: marcus.thiel@kustjagarna.se

Normalt levereras ditt paket inom c:a 10 dagar. Betalar du via förskotts fakturering hanteras din order först efter att vi erhållit din betalning. Vid restnoteringar kan det bli aktuellt med ett par leveranser. Mer information står att läsa på www.kustjagareveteranerna.se. Klicka på

menyalternativet "Webbshop" till vänster på hemsidan. Som tidigare nämnts så måste du alltså vara medlem i antingen FKJ eller KJV för att kunna logga in och handla i Webbutiken. Inloggningsrutinen är den samma som till Intranätet.

Fleecejacka (A-dyk): 285 kr

Mugg (A-dyk): 75 kr

T-shirt (A-dyk): 98 kr

T-shirt (A-dyk): 98 kr

Bag (A-dyk): 255 kr

Termos (KJ): 195 kr

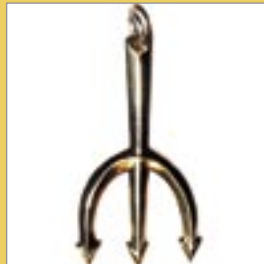
Bag (KJ): 255 kr

Fleecejacka (KJ): 285 kr

Flytväst (KJ): 1135 kr

Halssmycke (KJ): 550 kr

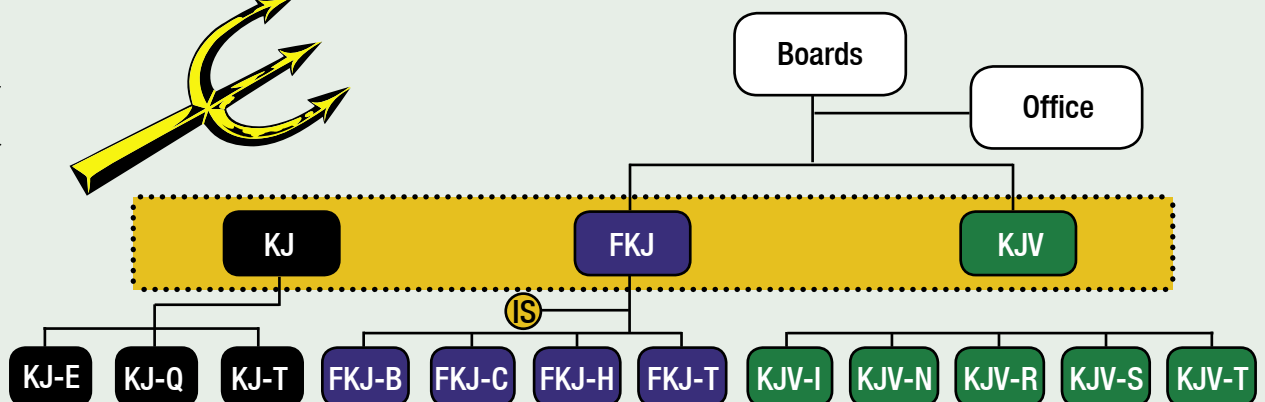
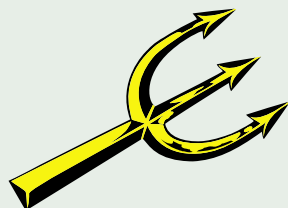
Handskar (KJ): 135 kr

KJ jackan: 610 kr

Aktiviteter 2006

Sales & Events

KJV Sales & Events är en av fem underavdelningar i KJV:s nya organisation. Syftet med enheten är att stärka varumärkena Kustjägarna och Kustjägareveteranerna samt att stärka kassan i KJV. En starkt kassa bidrar i sin tur till att främja utvecklingen av organisationen i sin helhet.

Aktiviteterna är tänkta för dig som vill genomföra en aktivitet med andra kustjägare, men även för dig som vill genomföra en aktivitet med dina arbetskollegor och vänner.

Fokus ligger på att skapa samarbeten med olika kustjägare som vill bidra till vår verksamhet och med företag som kan erbjuda aktiviteter som matchar våra behov.

De aktiviteter som är inplanerade under 2007 är:

- Dykning
- Multisport
- Fallskärms shopping
- Jakter samt jägarexamen
- Kajakpaddling
- Föredrag
- Fiske

Sales & Events ansvarar även för webbutiken samt vidareutvecklingen av denna.

Rekrytering till Sales & Events

Målsättningen är vidare att enheten Sales & Events skall kunna erbjuda aktiviteter på flera orter i Sverige. För att kunna möjliggöra detta letar vi nu efter drivna och målmedvetna personer som är intresserade av att engagera sig i denna enhet, i första hand i Stockholm, Göteborg och Malmö.

Stockholm

– Koordinator av Aktiviteter samt vidareutveckling

Göteborg

– Uppstarta Sales & Events

Malmö

– Uppstarta Sales & Events

Du som är intresserad och vill hjälpa till med att utveckla Sales & Events ska skicka din intresseanmälan till:

marcus.thiel@kustjagarna.se

MARCUS THIEL
C KJV- SALES & EVENTS
STYRELSELEDAMOT
FÖRBUNDET KUSTJÄGARNA

Annonspriser och annonsdata

KUSTJÄGAREN har en upplaga på närmare 1.500 *Ex.* Mottagare är förutom medlemmarna i Kustjägarveteranerna, inneliggande kustjägare, befäl inom Amf-bataljonen och övriga Försvarsmakten. Tidningen går även till mottagare i motsvarande finska förband.

Priser – jubileumssponsring i Kustjägaren.

4 nr	3 nr	2 nr	1 nr
Format 50x50 mm – Företagsnamn, webbadr + logo			
2800 kr	2300 kr	1800 kr	1200 kr
Format 50x25 mm – Företagsnamn, webbadr			
1200 kr	1000 kr	800 kr	600 kr

Komplettera gärna med ditt namn och KJ-årgång. Så att gamla kompisar lättare kan identifiera dig för ev kontakt.

Vi vill helst ha logotypen i Illustrator EPS-format, dvs vektoriserad i 4-färg.

Priser – reguljär annonsering i Kustjägaren.

Format	238x338 mm, 80gr papper
Färger	4-färg
Material	mottages på cd, USB-minne eller via e-post
	tidningen produceras i InDesign för pc

Annonspriser

Sista sidan	218x278 mm	7000 kr
1/1-sida	218x308 mm	6000 kr
1/2-sida	218x152 mm, 106x308 mm	4000 kr
1/4-sida	106x152 mm, 218x76 mm	2250 kr
1/8-sida	106x76 mm, 218x38 mm	1250 kr

Moms tillkommer inte på priserna eftersom Sällskapet Kustjägarveteraner som äger tidningen är en ideell förening som inte redovisar moms på periodisk tidskrift.

Rabatter

20% på andra införandet, 30% på tredje införandet och 50% på fjärde införandet.

Det vill säga 4 införanden till priset av tre.

Om vi för exemplets skull räknar på en 1/4 sida så skulle den för hela 2006 (fyra införanden) – i stället för 9000 kr kosta 6 750 kr (2250 kr + 0.80 x 2250 kr + 0.70 x 2250 kr + 0,50 x 2250 kr = 6 750 kr)

Eventuellt arbete med annonsframställning debiteras extra. Korrektur skickas som PDF via e-post.

Annonsmaterial skickas till hakanwinberg@mac eller robin@jahrl.com. För frågor och beställningar kontakta Håkan Winnberg KJ71 på: hakanwinberg@mac eller 070/716 26 42.

Jägarexamen

Kustjägare!

Ni har nu möjlighet att ta jägarexamen en gång i månaden samt bli erbjudna att jaga på skilda orter i landet. Klicka på www.kustjagareveteranerna.se sedan på Aktiviteter 2006 för mer information.

Älgjakten är i gång och ni har nu möjlighet att jaga älg i Bergslagen; Älvestorps gård ligger mitt i hjärtat av Bergslagen, nära Grythyttan. Under jakten bor du i traditionell herrgårdsmiljö från 1700-talet. Gården erbjuder 40 sängplatser och en unik miljö. Älvestorps jaktmarker sträcker sig över 8000 hektar med en tilldelning av 40 vuxna älgar och fri kalvavskjutning.

Jägarexamen i Bergslagen

Kursen pågår under tre dagar och kräver att du har läst igenom kurslitteraturen före utbildningen. Vi kommer att variera teori med praktiska övningar i skytte och säker vapenhantering, vi kommer även att gå igenom kapitlen gemensamt innan tentamen och våra skjutinstruktörer hjälper till lyckade resultat på uppskjutningen.

KJ – Profilsortimentet

Under jubileet fanns vår leverantör på plats en av dagarna för att sälja våra profilprodukter. På grund av ett stort intresse av prylarna såldes mycket ut väldigt fort och de kunde tyvärr inte stanna hela helgen för att sälja ännu mer.

Sortimentet finns tillgängligt på vår hemsida www.kustjagareveteranerna.se klicka sedan på webbutiken. Sortimentet är tillgängligt för KJV medlemmar, ni som inte är medlemmar skicka in anmälningsavgift (300:-) och ansökan NU!

Håll dig uppdaterad
om vad som händer i Amfibiekåren

Läs TIFA

Tidskriften utges fyra gånger per år.

Tidskriften upplyser om vad som händer i Amfibiekåren ur ett både nationellt och internationellt perspektiv. I tidskriften finns fakta- och debattartiklar, men också historiska tillbakablickar och internationella utblickar.

Bli medlem i Amfibiekårsklubben för endast 150:-/år. Medlem blir man genom att sätta in medlemsavgiften på postgiro 55 50 14-0, ange namn, adress, telefonnummer, e-mailadress och vpl-år eller annan relevant relation till Kustartilleriet och/eller Amfibiekåren. Amfibiekårsklubben genomför också årsmöte och andra sammankomster som utannonseras i TIFA.

Tidskrift för Amfibiekåren – **TIFA** – är Amfibiekårens egen tidskrift
62:a årgången

Tidskriften hette tidigare Tidskrift för Kustartilleriet – TIKÅ.

Att bli medlem

Ni som vill bli medlemmar. Nya eller gamla kustjägare, som vill återknyta kontakten med förening och vapenbröder.

Årsavgift för KJV:	300 kr
Tillägg för FKJ:	20 kr
Betalas till:	PG 633 65 05-0 eller BG 5336-2364

Uppgifter som skall bifogas:

Namn • Personnummer • Utbildningsår • Adress • Postadress
Telefonnummer (hem, arbete och mobil) • e-postadress

Lansering i Sverige.

Strukturerad fastighetsinvestering
med skyddad investering och
garanterad avkastning.

Förväntat utfall: 30% årlig avkastning.

Bästa utfall: 50% avkastning inom 12 månader.

Sämsta utfall: återbetald investering + ränta, ca 4%.

Investeringsnivåer från ca 150 000 SEK.

FÖR BRA FÖR ATT VARA SANT?
KONTAKTA OSS SÅ BERÄTTAR VI MER:

GLOBAL ASSET MANAGEMENT SWEDEN AB
Jonas Sandberg KJ-93 js@gamma-invest.com
0701-800 500 www.gamma-invest.com

Våra hemsidesadresser

För Veteranerna gäller:

Webbadresser:

www.kjv.se • www.kustjagareveteranerna.se

E-postadress:

kansliet@kjv.se • kansliet@kustjagareveteranerna.se

För Förbundet gäller:

www.kustjagarna.se • kansliet@kustjagarna.se

Låna kanoter mitt i Stockholm

Nu finns möjlighet för dig som paddelsugen kustjägarveteran att låna kanoter på Söder i Stockholm. 21 stycken kanoter har flyttats från AMF 1 till Bernadottegymnasiet där de vårdas av eleverna under min uppsikt.

Vid intresse kontaktar du mig på tel. 08 – 508 42 117 eller på:

Peter.Westholm01@utbildning.stockholm.se

Efter överenskommelse hämtas den packade kanoten under arbetstid måndag till fredag i form av en långbörda och en kortbörda.

Välkommen till Tullgårdsgatan 12 vid Hammarbykanalen

PETER WESTHOLM KJ79

Köp även du ditt exemplar av Jubileumsboken

Detta är boken som berättar kustjägarnas historia sedd ur ögonen och minnet av dem som var med. 50 år av upplevelser och minnen bildar en mosaik som tillsammans berättar en resa genom tid och förändringar. Boken visar den stolthet de utbildade kustjägarna känner för sin del av traditionen och av att vara just kustjägare.

Beställ boken via www.kjv.se för endast 250 kr plus frakt

Ett dedikerat exemplar av boken överlämnades till överbefälhavare Håkan Syrén av Anders Blomqvist.

Returadress:
Sällskapet Kustjägarveteraner
Kastellet, Kastellholmen
111 49 Stockholm

POSTTIDNING

B

